

RUBBER info

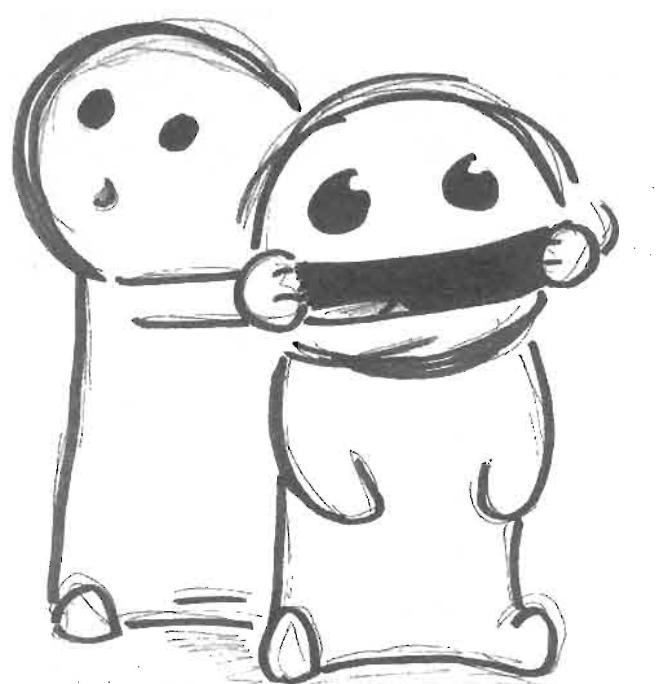
Brosj 3

worldskills
2005 HELSINKI

3
4
6
7
8
10
12
14
15
16
18
22
23
24
25
26
27
28
30
31

Maskote RUĐERinfo

Sadržaj

Riječ urednice
Avantura u nepoznato
Intervju sa Željkom Malnarom
Poezija Mihaela Kovača
Iz profesorskih bilježnica...
Iz učeničkih bilježnica...
Ženske teme
Glasbena starnica
Sportska stranica
Poster kalendar
Techno kutak
Novosti iz školskih klupa
Nagradna igra
Zanimljivosti
Iz svijeta znanosti
Saznajemo...
Ono manje zanimljivo ali korisno...
Putovanja
Posljednje vijesti
Impressum

Riječ urednice

Samo nas još nekoliko dana dijeli od kraja 2005. godine koja samo što nije otrgnula posljednji kalendarski list.

Što reći o godini koja će biti iza nas?

Nekima je donijela radost, a neki je žele što prije zaboraviti. Za nas, bila je to godina uspjeha. Nakon sedam godina tiskan je prvi broj školskog lista. Konačno je i "Ruđer" dobio list kakav zaslužuje. Trudili smo se zabaviti vas, oraspoložiti, dati pokoj dobar savjet. Vjerujemo da je svatko od vas pronašao nešto za sebe u prva dva broja i da će tako biti i ovoga puta.

Pred vama je treći broj RUĐER info!

Pisali smo o stvarima koje vas zanimaju, a trudili smo se list i grafički uređiti kako bi on već na prvi pogled bio uočljiv i prepoznatljiv svima koji ga čitaju. Naslovica u japanskom anime stilu bit će i ubuduće prepoznatljiv i zaštitni znak lista, kao i simpatične maskote RUĐER info, koje po prvi puta možete upoznati u ovome broju.

I još nešto!

Napokon će i naše malobrojne učenice doći na svoje, jer dobile su svoje stranice! Naši su učenici prepoznatljivi kavaliri i velikodušno su ustupili stranice djevojkama.

Užurbane pripreme za što luđi doček 2006. zasigurno već traju. Osjeća se to i vidi po užurbanim koracima kojima jurite hodnicima Škole.

U iščekivanju 2006., možda i ne primjećujete koliko je ljepote i topline ovih dana oko vas.

Vaše su misli sigurno usmjerene kraju prvog polugodišta, želji za što boljim uspjehom kojim bi ne samo razveselili svoje roditelje, već i sebi omogućili bezbrižan odmor tijekom zimskih praznika.

Kako god bilo, znam da ćete uvijek naći vremena za čitanje RUĐER info.

Vrijeme je darivanja, a želja nam je bila razveseliti vas. U ovom broju školskog lista poklanjamо vam kalendar za 2006. i veliki poster.

Neka vam uljepšaju sve dane u 2006. godini!

U ime uredništva i u svoje osobno ime u godini koja je pred vama želim vam sve najbolje.

UREDNIČA

Risnjak

Napokon je došla i ta subota! Dok je većina učenika drage nam Škole spokojno spavala, ekolozi su ustali rano, kako im i dolikuje, da ne zakanse na autobus. Uzbuđenje pred prvi izlet ekologa ove školske godine bilo je preveliko da bih uopće i spavao, a kamoli, kao neki pojedinci zakanio.

Kada su se bučni motori autobusa upalili bio je to znak za polazak.

Konačno krećemo! Ujednačeni ritam motora uspavljivao nas je, tako da je poveći dio puta prošao u miru. Energičniji učenici razbudili su se već dolaskom na autocestu, a trenutak potpunog budenja uslijedio je dolaskom u Karlovac i spominjanjem "Karlovačkog piva".

Brzo se pročulo, a ja uvijek volim sve znati, da je glavna i odgovorna urednica školskog lista uganula nogu neposredno prije puta. Ipak, hrabro je stisnula zube i unatoč bolnom zglobovu, s nama ekolozima krenula na put, ne želeći propustiti da jedan od rijetkih sunčanih dana na Risnjaku proveđe s nama ekolozima.

Svojim riječima i hrabrim djelom cijeloj je grupi podigla moral, pričajući nam o ljepotama mesta na koje smo se uputili. Bili smo nestrljivi da što prije ugledamo tu ljepotu iz priče.

Dočekali smo i taj trenutak. Omamljeni svježim i čistim planinskim zrakom krenuli smo u avanturu.

Kupnjom ulaznica stekli smo pravo ulaska u NP Risnjak, točnije krenuli smo poučnom stazom "Leska" uz nezaobilaznog vodiča koji nas je svojom pričom "zadavio", pa sam ga više izbjegavao nego slušao. Štoviše, više sam uživao u laganoj šetnji šumom, slušajući što voditeljica ekologa priča o biljkama na koje smo nailazili. Toliko različitog raslinja i visokog drveća! Neka su bila toliko visoka da im se uopće nije nazirao vrh, kojeg je vješto skrivalo lišće obližnjeg drveća. Zanimljivi su bili i živi panjevi na koje smo nailazili putem. Jedan od njih bio je neokorani panj oborenje jele srastao s korijenjem obližnjeg živog stabla. Takvi panjevi mogu dugo živjeti mijenjajući godinama svoje oblike i dajući oduška mašt. Različito cvijeće poput mrazovaca, ciklama i cvjet encijana oduševili su me prekrasnim bojama. Čudne gljive na trupcima izgledale su kao hrpa leptira spremnih svakog trena poletjeti. Susret s crnožutim daždevnjakom očarao nas je sve. Naišli smo i na hranilište za životinje, a nedaleko njega i na jednu

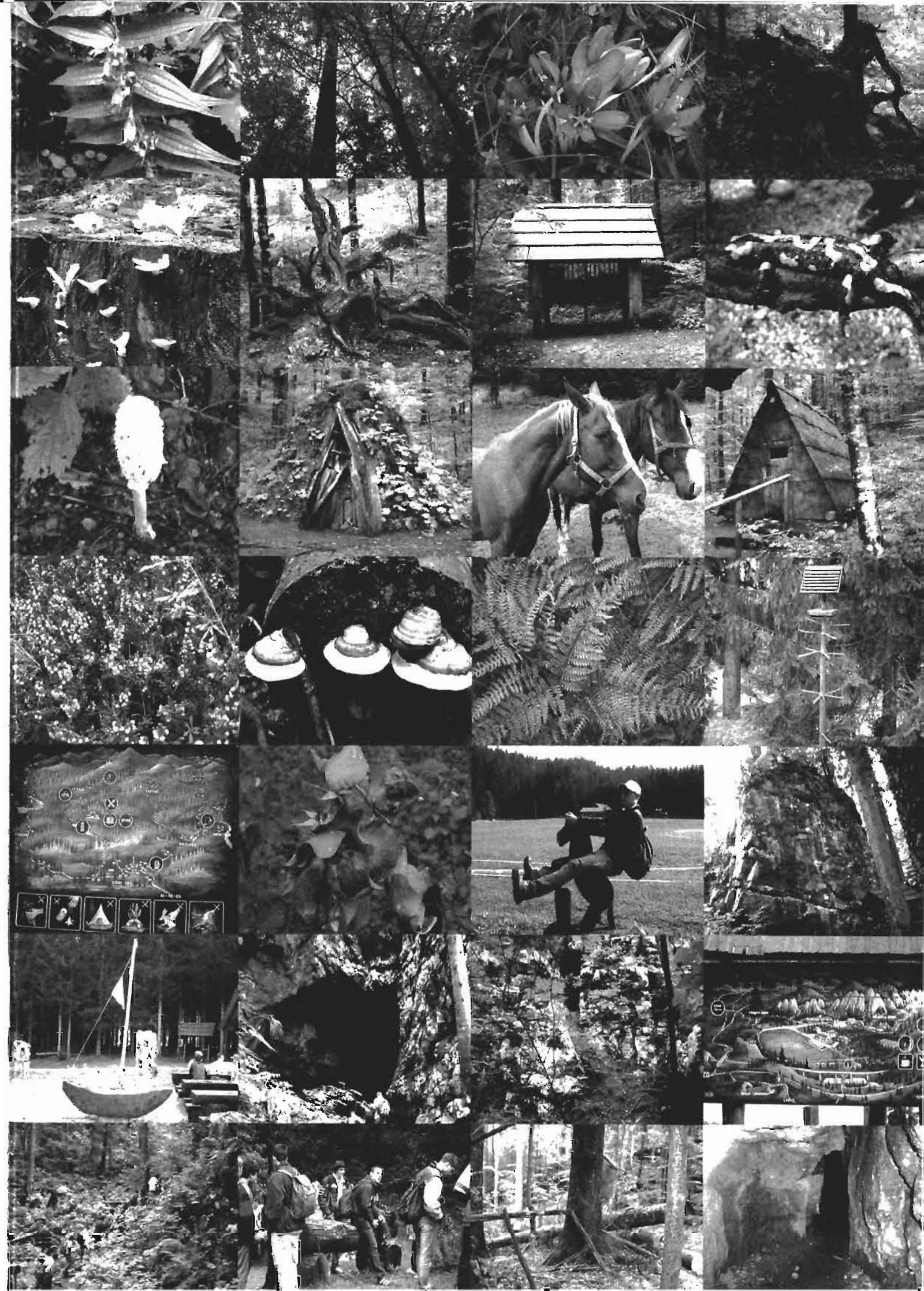
gljavu za koju smo, svi od prve, pomislili da je otrovna. No, unatoč čudnome izgledu i nazivu (gnojištarka), vodič nam je rekao kako ta gljiva nije otrovna već da je jestiva, te da ima okus teletine. Bila mi je ipak sumnjiva, pa sam se brzo od nje udaljio kako ne bi došao u napast da je možda, a da to nitko ne vidi, uberem i pripremim za večeru. Putnas je vodio dalje.

Na obližnjoj smo livadi ugledali konje. Pitomi i znatiželjni, poput nas, krenuli su nam u susret. Dijelila nas je samo prividno postavljena ograda. Zadržali smo se uz njih neko vrijeme, tek toliko da ih fotografiramo. Stigli smo i do kopa ili žeznica, u kojima se nekada "kuhao" drveni ugljen u Gorskom kotaru. Drveni ugljen i potaša koristili su se u proizvodnji željeza i stakla. Kraj kope je bila i jedna nastamba zanimljiva trokutasta oblika koju su prije nastanjivali stanovnici Gorskega kotara. Put poučnom stazom bio je zanimljiv, ali se uskoro približio kraju. Nakon dva sata ugodne šetnje vratili smo se na polaznu točku.

Bili smo gladni, te smo pohrliili u restoran. Hrana nije bila uključena u cijenu puta što je bilo i dobro jer smo tako mogli birati između obilja specijaliteta goranskoga kraja. Našlo se tu jela od veprovine, konjetine i drugog mesa, no uz preporuku profesorica, koje ovdje često dolaze, odlučio sam se za odličnu zelenu paštu s umakom od gljiva shiitake. Nisam požalio što sam poslušao savjet jer je jelo bilo neopisivo ukusno. Naručio sam još i štrudlu od borovnica, još jedan od gastronomskih specijaliteta toga kraja koja je svojim božanstvenim slatkastim okusom bila nešto najbolje što sam ikada od kolača ukusio.

Kada sam pomislio da je svemu kraj i da idemo kući, prava zabava je tek počela. Sljedila je nova stanica - park Golubinjak koji se nalazi nedaleko Risnjaka. Grbavim i strtim putevima vodič nas je proveo kroz Golubinju i Ledenu spilju, prilično nas zamorivši. Penjali smo se i spuštali stazama, prošavši usput kraj jedne spilje, a bez da smo je pogledali.

Kroz dvadesetak minuta vratili smo se do obližnje livade. Neki su kraći odmor iskoristili uživajući u preostalim sendvičima iz domaće radosti, neki poput pravih Dalmatinaca u boćanju, a neki uz kavicu. Zanimala me je ona spilja kraj koje smo prošli ne pogledavši je, pa sam svoj odmor iskoristio za povratak do spilje koju sam želio vidjeti. Imao sam na

Mišo Paunović, 2. E

Kako je Željko Malnar završio u "Ruđeru"?

Vjerovali ili ne, i ja sam toga dana ostao zbumen ugledavši predsjednika Republike Peščenice na ulazu u našu školu.

Malnar u "Ruđeru"? I sva ekipa "Nightmare stagea"!!!
Što oni ovdje rade?

Ne bih se osjećao dobro da nisam iskoristio svoje novinarsko umijeće i zamolio ih za kraći intervju.

Odakle vi u "Ruđeru"?

Kako je "Ruđer" dio RP želio sam ga posjetiti, te vidjeti kako se razvija školstvo u mojoj državi, te kako se mladi usmjeravaju u budući život.

Da li ste vi možda "bivši ruderaš"?

Prije 60 godina kada sam se rodio, tu su bila polja i "Ruđer" uopće nije postojao, tako da nisam bio "ruderaš". Tada nije bilo računalne tehnike niti televizora odnosno elektronike.

Poznato je da ste predsjednik RP, a naša je škola u vašoj republici. Planirate li u dogledno vrijeme uvesti neke promjene u školski sustav?

Naravno, ova škola je najkvalitetnija u RP. Čestitam Danijelu Horvatu, te ga podupirem jer je svojom inovacijom podigao i ugled RP. odlaskom u Japan na natjecanje inovatora nas je sve uzvisio te ga cijela RP podržava. U nemogućnosti sam financijski doprinjeti školi i

Danijelu zbog malih poreza koje ubirem te u budućnosti ukoliko cu imati viška novaca(koje nikad neću imati) pridonijeti razvitku škole. Ovako školu mogu podržati samo moralno.

4.Koga biste stavili na mjesto ministra školstva-Ako ne bi profesor Dinter prihvatio moj drugi izbor bi svakako bio Jajan

5.Poznato je da ste proputovali gotovo cijeli svijet ne samo kao predsjednik RP već i iz osobnih želja. Kakva su vam iskustva i koje putovanje Vam je bilo najdražije-Jedno od najdražih putovanja mi je bilo kada sam bio u Brazilu. Tamo su me proglašili "poglavicom koja govori".

Je li istina da su vam ove godine popravljali motor u Albaniji. -Da, tako je zviznuo sam kravu motorom.

6.zašto više ne pišete putopise ("U potrazi za staklenim gradom")-zbog globalizacije svijeta i ostalih sranja...

7.Poznato je da uređujete i vodite Nightmare Stage na Z1 Spremate li nešto novo-Baka nam je došla kao prinova...a uskoro i ponešto novo i zanimljivo...

8.Kako izgleda vaš politički dan-Ujutro se ustanem i hodim po svojoj državi te skupljam porez. Popodne se napijem a navečer dolazim pijan doma...

9.Što o vašim poslovima misli prva dama. Postoji li ona...Pa moja prva dama se zove...Prva Dama. Ona ne misli puno o mojim poslovima. Subotom kad uberem porez kupim pjenušac

pa se nas dvoje zajedno opuštamo u bazenu...

10.. Što je sa Slađanom i Andom- Anda hoće da mi puši kurac, a Slađana je maskota!

11. Ispričajte nam nešto što još nikome niste..(šapčući)Jučer sam jebo...

12. Ima li RP himnu- Da naravno, to je pjesma Coco Jumbo

13.Anegdota sa Rodmanom- U jednoj emisiji Cigan je pitao Rodmana: "Je li ti Madonna žena" a on je rekao Madonna sell woman

14.Rodman. Ćiro i Pankretic su neki od vaših poznatijih gostiju...Imate li neku anegdotu sa tih snimanja-pa da oni su moji prijatelji vamo tamu p.m. ja se dobro s njima znam i ugostio sam u subotu Borisa Mikšića, dečka s Trešnjevke

15.Koga biste voljeli ugostiti u Nightmare Stageu od poznatijih ličnosti- Pa Stinga svakako. To mi je jedan od velikih uzora i idola.

Pasidaips

CRVENE CIGLE NOVOGA, BOLJEGA SVIJETA TOK SVIJETA I ULOG PJESEME

Čemu sve ovo?

Čemu živjeti, ili uopće doživljavati život kroz čula?

Jer ništa više nije novo

I ovaj svijet počinje vrijediti kao nula.

Kao ptica u pjevu dok joj krila lome.

Ili leptil u snijegu dok umire, nepomično mašući krilima.

Sumrak zore, početak kraja

Misli nemogu naći mjesto u glavi dok se borim otkidajući raja komadić, da ga, možda, u svijet svoj stavim. Ali i taj svijet polako zapinje o trnje i oštice svijeta oko njega.

Zašto se onda boriti uopće?

Kad od toga ostaje svega nada i bol i patnja i tuga dok ljubav probija osjetne barijere svijeta ovoga, no i njoj je teže.

I onda se pitam jeli to početak kraja ili" je kraj već zarinuo dobro u srce čovjeka i dušu nematerjalnu Koja se počinje gušiti u smogu novoga, boljega svijeta.

Novoga boljega svijeta, koji ruši perspektivu čovjeka iznutra i tjera ga da prekine gledati, prekine slušati, prekine osjećati, i počne tonuti u san...

I onda se sjetim.

Ubili su ga ciglama, crvenim ciglama, crvenim ciglama boljega, novoga svijeta.

U svijetu željama isprepletenom uvidio sam svoju pogrešku.

Trudeći se pomoći, trudeći se jedino pokušao sam skinuti sa sebe mrlju tešku. Mrlju postojanja, postojanja k'o čovjek.

Mrlju bića što svojstveno i svjesno ruši sve lijepo i vijek za vijek pokušava pobjeći jedino pjesmom. Pobjeći gdje? Kako i kada?

Kad cijeli svijet pati od virusa bića što želi da ruši, uništava i vlada i samo dolazi do novog otkrića.

No dokle će takva igra istim tokom teći? Dokle će biti nešto da se sazna?

Da se istraži, pogleda, uvidi i sprječi sve lijepo i sva uživanja razna.

Jer srušio je čovjek drvo, pregazio cvijet u nadi da će uništenje dovesti do znanja. Al kad u svom pohodu uništi i svijet, Što će ostati od silnih zdanja?

Znam ja šta će na svijetu zadnje biti; Čovjek - u svom prekrasnom i strašnom uvjerenju

Tada će kiša novim pravcem liti. Čovjek će čovjeka okrenuti uništenju.

A kada se za, oprosti mi bože, ime znanosti i ljudi slome, tko će kada i iz koje kože nove pjesme pisati kome?

Tada će ostati zvuk u vjetru, kapljica vode što trepti na grani.

I oni će se sjetiti da na ovom svijetu Čovjek je postao da diše, da se hrani.

Tada će ptice, u letu kroz žamor sjetiti se pjesme što bila je nekad pisana, proživljena, tkana u mramor.

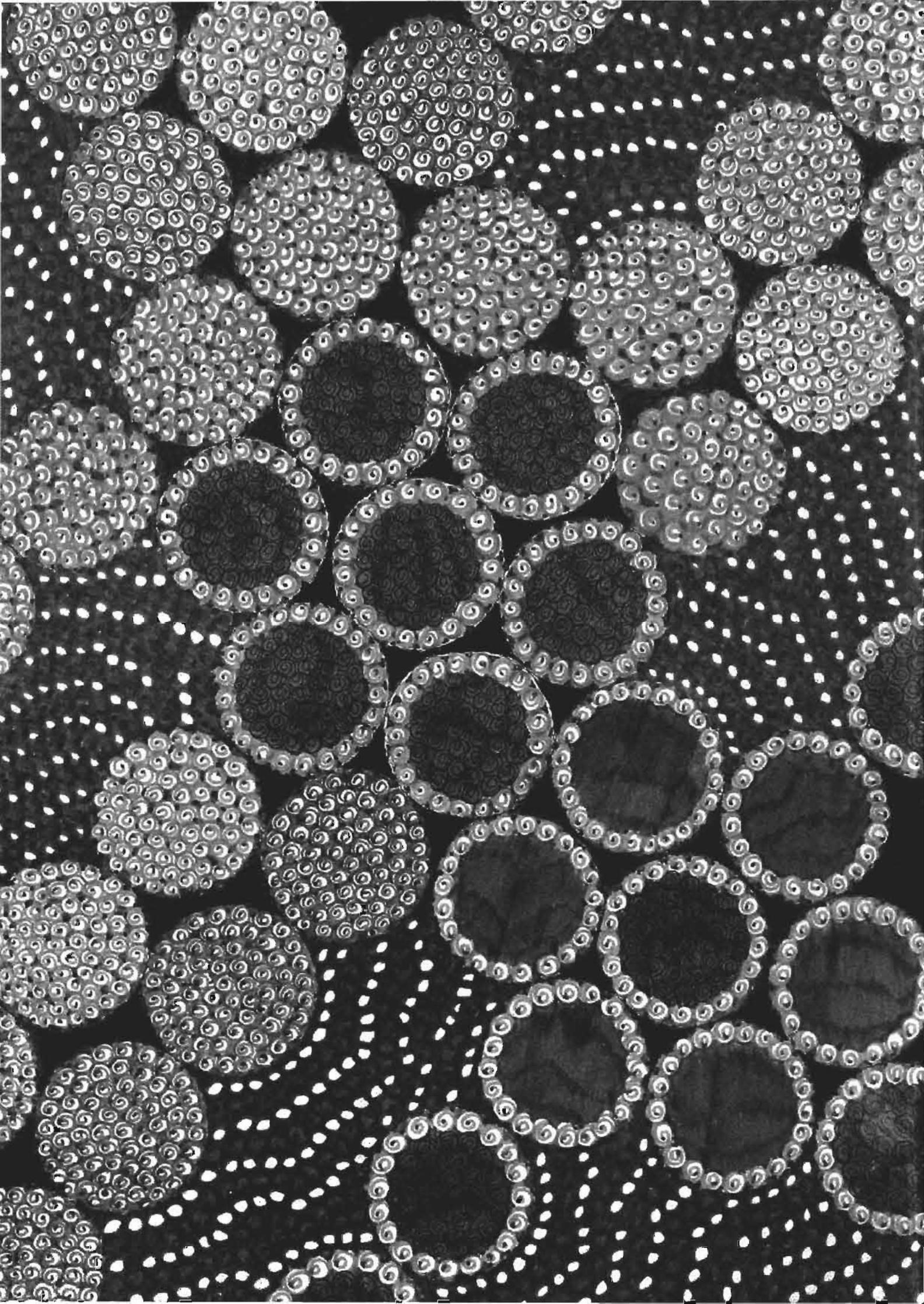
U sjećanju cvijeta, u ulozi lijeka.

I za nju tada mjesta više nikad neće biti. I ona će prije, poslije isčezenuti polako.

I samo se nadam, u drveta sjeti* Da ova pjesma ne isčeze tako...

Mihail Kovač, 3.g

Poezija Nade Rapp, prof.

LJUBAV

Ljubav
nikada ne prestaje
postane dio nas
duboko
korijenjem
vezana u nama

sve ljubavi
povezane
korijenjem sjećanja
trepere
u novim nemirima
u krošnjama
čežnje

POKLONJENO OGLEDALO

Nekima život pokloni
zatamnjelo ogledalo
i sve u njemu crno je i
beznadno.

Neki i u napuklom ogledalu
vide male slike sreće
trenutke za pamćenje
i vesele se životu.

Ali nije stvar u ogledalu!

PEHAR ŽIVOTA

Dok govorimo o životu
mislimo na smrt
i uplašeno pijemo
iz pehara
poklonjenog na rođenju

i sreća je
što je dno pehara
tamno
i ne vidimo
koliko još kapi
ove gorčine
ima
do dna

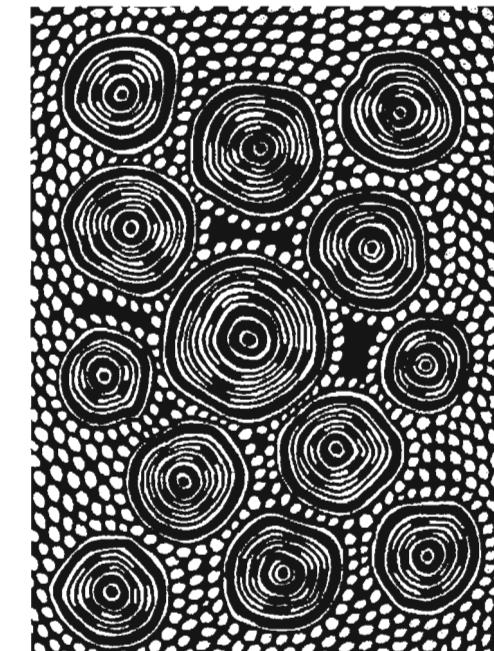
i zato je najbolje piti
puno i izdašno
kao da dna i nema

ŽIVOT

Život se sastoji
od malih
radosti

Treba ih grabiti objema rukama
kao škrtač

i dijeliti polako i štedljivo
ali ne svima

PUTEVI

Kaže se:

oni koji biraju
kraće
nepoznate prečice
dulje idu.

Kaže se:

vrijeme je novac.

Kažem:

vrijeme često trošim
uzalud.

Kažem:

treba birati
nepoznate prečice.

Treba ponekad lutati
i biti iznenaden.

MLADI

U očima još dječji snovi
Želje na pola puta
između djetinjstva i zrelosti
Misli ozbiljne i preozbiljne.

Teško je upoznati sebe.

Još čuvaju plišanog medu
ili lutku
čitaju zabranjene knjige
I pišu prve pjesme
I ljubavi se rađaju
Često su tužni.

Teško je rastati se s
djetinjstvom.

Ali još zaplaču dječjim suzama
što donose olakšanje.

VJEROVATI U SEBE

Vjerovati u sebe je umjetnost
tako otkrivamo naše snage
i mi se borimo
stalno se borimo

i
čudom
Pobjeđujemo.

Sloboda

Bog je sloboda. On nas ne prisiljava ničemu. Zbog toga mi ljudi ne bismo trbali vršiti prisilu na ljude oko sebe, kako u malim tako i velikim stvarima. To vrijedi također i kad se radi o vjeri, o religiji. Bila to vanjska ili unutarnja religija - ne smije biti prisile. Svatko treba sam odlučiti kako želi težiti Bogu i da li to želi. Tako Bog postupa s nama. On nam dopušta da slobodno odlučujemo, ali Njegova volja je da mi opet ispunjavamo Njegovu volju i da budemo opet kod Njega. Na to bismo trebali češće pomicati: Bog od srca želi da se mi ne mučimo, da ne patimo, već da smo kod Njega u svjetlu, u ljubavi. Bog, naš Otac, poslao je Svoj Sina da upoznamo put ljubavi, kako bismo došli do ljubavi. I kuda nas je uputio Isus, Krist? On je rekao: "Kraljevstvo Božje je unutra u vama." To što je Kraljevstvo Božje iznutra u nama i nije vezano na izvanjska mesta, izvanjske datosti i uvjetovanosti za nas znači: svaki od nas ima slobodu svakodnevno dopustiti da unutarnje kraljevstvo raste i nastaje. Tada nam nisu potrebni izvanjske formule, rituali, izvanjska religija - potrebna nam je zajednica braće i sestara u kojoj svaki pojedinac kaže: "Idem u svoje srce. Dan za danom, otkrivam Božje kraljevstvo u sebi da bih nakon smrti tijela ponovo svjesno bio u Božjem kraljestvu kao biće svjetla." U tome se sastoji sloboda. U tom duhu slobode stoji i Univerzalni život. Univerzalni život znači život u Bogu. Isto tako je i s objavama našeg Brata i Otkupitelja Krista. Bog nam ostavlja slobodu. Zbog toga je u Univerzalnom životu sloboda. Bog nas prisiljava na rituale, Bog nas ne prisiljava na dogme. On želi da budemo slobodni, da slobodno odlučujemo. Sloboda je život u Bogu. Tako možemo reći: "Univerzalni život jest sloboda." Živimo li tako, tada se okupljamo u duhu ljubavi, kao slobodni ljudi koji traže zajedništvo i u zajedništvu se razvijaju, jer zajedništvo je zapravo jedinstvo. Jedinstvo je sloboda. Sloboda i jedinstvo jačaju srce i ljubav prema Bogu i za bližnjeg. Prakršćanstvo

znači: zajedništvo, jedinstvo. Iz prastruje došao je Sin i donio nam život, otkupljenje. Sin Božji je naš Otkupitelj. Zbog toga Ga zovemo Krist. Budući da istinsko učenje, zakon ljubavi koji nas je Krist učio i kao primjer živio, dolazi iz prastruje, nazivamo se pra-kršćanima. Prakršćani su slobodni ljudi. Oni traže zajedništvo, ali se ne vežu na čovjeka. Prakršćani su ljudi koji se uzajamno i nesebično vole - dakle bez vrednovanja. Nesebična ljubav znači: Čovjeka pored sebe ne uzvisujem, niti ga ponižavam; moj bližnji je dio moga vječnog života. U istinskom zajedništvu je opća dobrobit. Opća dobrobit znači - dobrobit za sve. Opća dobrobit je izgrađena na istinskom bratstvu i sestrinstvu i nesebičnosti. Čuva li u srcu svaki brat ili sestra dio svoga bližnjeg u sebi, i aktivira li ga u svijesti, "U mome bližnjemu je Bog, u meni je Bog; u Bogu smo sjedinjeni", tako će se svatko brinuti da bližnjem bude dobro. To je aktivno prakršćanstvo. To je opća dobrobit, dobrobit svih. Kako na Nebu, tako i na Zemlji. Ako smo svjesni toga i ako svakodnevno postajemo svjesniji, tada se budi čežnja za našim božanskim naslijedstvom, za vječnim zakonom. Čežnja za Bogom uvijek iznova nas podsjeća da odložimo svoj "Ja-zakon", svoj osobni zakon, ograničavajući zakon "ja", "moj" i "meni", u kome nema ni mesta za bližnjeg. Tada odlažemo "svolu dobrobit" i urastamo u opću dobrobit. Opća dobrobit je također dobrobit u kojoj sudjeluje svaki pojedinac. Svatko ulaze svoje snage za zajedničku dobrobit. Duhovno biće neće reći: "Neka drugi to napravi. Ja ću se sada odmoriti; bližnji možda to može bolje." Svako biće čini sve u Apsolutnom zakonu. Ono se ne odmara na račun energije bližnjega. Prema svojim sposobnostima ono djeluje u velikoj cjelini za dobrobit sviju. Tako na Nebu, tako i na zemlji. Univerzalni život znači slobodu - slobodu u Duhu Božjem. Univerzalni život znači: Otkrij Božje kraljevstvo u sebi i naći ćeš put u slobodnu zajednicu braće i sestara koji odaju počast jedino Bogu. Oni odaju počast Bogu tako što svakodnevno puštaju da Bog djeluje kroz njih, kroz njihova nesebična čuvstva, osjećaje,

misli, riječi i djela. Težimo li ovome iz dana u dan tada sve više i više načinimo svoje božansko naslijedstvo. Apsolutni zakon koji je naš istinski život, koji nas oslobađa, koji nas usrećuje, koji nas ujedinjuje. Čovjek bez slobode u današnje vrijeme ne bi mogao živjeti. On bi bio rob vezan za tuđa mišljenja, zahtjeve i naređenja. Isto u nekim krajevima svijeta još možemo, globalno gledano, naći oblike ropstva, jednoumlja i nepoštivanja ljudskih prava, ipak možemo reći da većina ljudi u današnje vrijeme ima svoja ljudska prava i slobode. Čovjek mora imati slobodu vlastitog izbora svojih postupaka, iako možda ti postupci nisu ispravni prema mišljenju drugih ljudi. Svaki je čovjek jedinka za sebe i u skladu s tim nepoštivanje njegovi osnovnih sloboda znači i nepoštivanje čovjeka, njegove osobnosti, mišljenja i ljudskih prava. Čovječe slobode često se namjerno ne poštivaju zbog interesa drugih ljudi, društva ili politike. Čovjek ipak ne smije imati neograničenu slobodu, jer to može dovesti do određenih pojedinačnih mišljenja koja mogu biti pogubna za društvo, čak i u širim razmjerima (ratovi, sukobi, terorizam...) gdje zbog pogrešnog uvjerenja i slobode mišljenja mogu stradati stotine ljudi. Iz navedenog proizlazi da čovjek može i zloupotrebljavati svoje slobode i prava. Sloboda je ključan čimbenik u ljudskom društvu jer naša sloboda kroji našu budućnost, odlučuje o sadašnjosti, a zapečatila je već i našu prošlost. Zaključak: sloboda se čovjeku ne smije oduzeti, ali mu se ne treba davati neograničena sloboda, jer se zbog neograničene slobode vladara i moćnika u ljudskoj prošlosti upravo i javilo nepoštivanje sloboda i prava čovjeka - ropstvo.

Mislim da bi bez slobode naše društvo propalo jer to ne funkcioniра. Sva velika carstva koja su imala robe su propala, a opstala su ona koja su funkcionišala na radnoj snazi. Mnogim ljudima, dan danas je put do slobode težak i jedino što imaju je vjera u Boga.

Daniel Gregurić, 3a

Novi zakon, stari problemi

Proteklih mjeseci bili smo svjedoci debate o prijedlogu novog zakona o školstvu. Kako kod nas često biva da zakone pišu ljudi koji s materijom o kojoj je riječ nemaju direktne, odnosno empirijske veze, logično je da isti budu nedorečeni i puni propusta. Epilog našeg slučaja: polarizacija na učenike i profesore. Da podsjetim; neke od bitnih točaka(noviteta) prijedloga koje su podigle prašinu su:

- u jednom tjednu u pisanom se obliku može provjeravati i ocjenjivati znanje učenika u jednom razrednom odjelu najviše dva puta,

- pisana provjera znanja učenika ne smije se obavljati u tjednu nakon zimskih i proljetnih praznika,

- pisana provjera znanja neovisno o njezinu trajanju ne smije se davati učenicima u dan nakon vikenda ili blagdana, osim u predmetima čija je satnica jedan sat tjedno ili ako se nastava izvodi u blok satu za predmete koji su nastavnim planom predviđeni dva puta tjedno

Iz navedenih se dade zaključiti kako se prijedlogom išlo na ruku učenicima što je zasigurno pohvalno, s obzirom na činjenicu da su upravo učenici u cijeloj priči najbitniji. S druge strane, profesori se sa ovim inovacijama ne slažu smatrajući da ih one previše ograničavaju u radu. Kako god da bilo, važno je da do kompromisa zajednički dođu učenici i profesori, ne dopuštajući da nam sudbinu kroje službenici smješteni u udobnim državnim foteljama.

pažnje s puno relevantnijih problema. Potonje dobiva potpuno novu dimenziju ako znamo da više od polovice škola u Hrvatskoj ima blokirane račune gdje mnogima prijeti iskapčanje struje, da nema dovoljno sredstava ni za kupnju osnovnih potrepština za izvođenje nastave koja se ne prekida samo zbog dobre volje anonimnih donatora, a najvažnije od svega, oni koji su tu da provode nastavu mizerno su plaćeni za svoj posao te tako potpuno marginalizirani. Znajući ovo posljednje trebali bi se zapitati kako je moguće da ti isti ljudi predano, odgovorno i motivirano obavljaju svoj posao? Odgovor se nameće sam po sebi i to u obliku NE, NIJE MOGUĆE, ali zahvaljujući tome što vole svoj posao, mi učenici, barem iz mog iskustva to kod velike većine na sreću ne možemo primjetiti.

Još jedan jednako bitan problem je okruženje u kojem

se nalazimo. Dovoljno je sagledati situaciju na lokalnoj razini odnosno u našoj Školi. Jedna tehnička škola koja pretendira na mjesto najbolje u državi nema niti jedno jedino računalo postavljeno u svrhu slobodnog korištenja. Dakle, ne postoji mogućnost da učenici bez ranije zatražene dozvole, a pritom uz neizbjegno ah, ako već moraš npr. potraže na internetu ono što ih zanima bilo to privatno ili za Školu, pogledaju poštu, obrade i ispišu neki dokument itd. Dobiti termin u društvenoj ili multimedijskoj učionici postalo je pravi poduhvat što nije niti čudno s obzirom na činjenicu da na brojku od preko pet stotina učenika dolaze samo dva televizora, jedan zastarjeli laptop, dva DVD i jedan VHS uređaj. Televizor i videorekorder u svakoj učionici u gotovo svim gimnazijama standard, u "Ruđeru" tek nedosanjani san. Žalosno i sramotno, vjerujem složit ćete se sa mnom pogotovo kad znamo koliko je danas takva oprema pristupačna i jeftina. Davno su prošla vremena kada je za nastavu bilo dovoljno imati kredut, ploču, učenike i profesora, ali kod nas kao da se to svjesno ignorira i pred time zatvara oči. Ostaje nuda autora, iako maturanta, da status quo neće potrajati makar to značilo da će situacija biti povoljnija tek za one koji dolaze.

Danijel Žgela, 4.i

Ženske teme...

Napokon smo i mi dočekale svoju stranicu! Momci su nas pokušali «izgurati» svojim temama, ali bezuspješno. «Malo nas je, al' nas ima», jednom je netko rekao, a mi smo to prihvatile kao svoj moto. I evo nas!

I mi pripadnice «ljepšeg spola» imamo o čemu pisati. Za njih će naše teme biti «čiste gluposti». Zasigurno će poludjeti na temu krpica, torbica, mirisa... jer ipak za nas su to «bolje teme» od računala, mobitela...

Kako god bilo, uspjele smo! Vrijeme je darivanja, a kako je poznato da volimo primati poklone, ne bi bilo loše zaviriti malo u trgovine i

krenuti u shopping. Olakšati drage «starce» za koju stoticu, ček ili koje» peglanje» kartice i nije tako loša ideja. Potrudimo li se malo oko njih, sigurno će biti velikodušni. A i uvijek postoji ona rečenica: «Ma, znaš, uskoro mi je rođendan!» Smislit ćete vi koju takvu «frazicu» i tko će vam odoljeti?

Samo hrabro! Ima li boljeg lijeka za stres od kupovine?

Uostalom, morate se malo oraspoložiti nakon proteklih dana u školi. «Starci» su bili u školi «snimili» ocjene, zabrani iz laske do daljnogega...

Uzmite stvari u svoje ruke i uvjerite ih da nije sve tako crno kako izgleda i da ćete biti bolje motivirani za ispravljanje loših ocjena u npr. novim trapericama.

Ako ste sve riješili u svoju korist, krećemo!

Na popisu odabranih trgovina i vi zasigurno imate one koje su vam draže od drugih (Mango, X-nation... H&M, Zara, Topshop...).

Ne znam za vas ali moje su omiljene trgovine ipak preko granice. U svakoj zemlji, u svakom gradu imam svoje trgovine gdje liječim «ranjenu dušu». Što mogu kada u Zagrebu nema onih trgovina koje privlače moju mašt? Još uvijek se više isplati otići do Graza, nego se u Zagrebu prepustiti nakupcima. Iste

stvari iz legendarne Konjčinske prodajui u finom

butiku (stave markicu s imenom trgovine) i na Trešnjevačkom «placu». Razlika u cijeni «prava sitnica» od kojih stotinu kuna. Za istu «svoticu» u H&M dobijem tri stvarice. Roditeljima je uvijek sve preskupo, a žele da po svijetu hodamo lijepo obučeni, a ne u nekim «dronjcima». Uza sve i prigovaraju. Uvijek nam je sve pretjesno, vidi se pupak...isl.

Koliko ste puta čuli te «famozne» rečenice? Uostalom, pa mi ćemo to obući!

Zaboravili su oni kako su subotom odlazili u shopping u Trst, po traperice. Podsetite ih na te dane...možda onda shvate da i vi želite biti poput njih kada su bili mladi. Geni su geni.

I danas su u modi «marke». «Lažnjaka» uvijek ima i bit će ih. Ni u skupim dučanima više niste sigurni da li ćete kupiti pravu stvar. Trgovci znaju kako «obraditi» neiskusnog kupca, izvući novac i poslije pospremiti postotak od prodaje u svoj džep. Vjerovali vi ovo ili ne, ovo se izvodi svakodnevno i savršeno uvjerljivo.

Sve više «volim markice»! One život (opstanak) znače! I dalje smo «mali snobovi» koji se pravimo važni pred «frendovima», odbacujući iz «društva lažnih maraka» one koji nose «Nama» i «Varteks» originale. Jednostavno smo takvi. Ne

uspijevamo se promjeniti jer se krećemo u takvom društvu, a da bi u njemu opstali moramo se poistovjetiti s njima i prihvatiti pravila. Mislim da je ipak stvar ukusa (a i kućnog odgoja) u čemu se bolje osjećate. Nismo još samo zavirili u second hand shopove za kojima vani vlada prava ludnica. Za nas još uvijek ovakve trgovine nisu privlačne. Nositi nošenu robu?

Iako se neka «Zarina» majica može (potpuno nova) nabaviti za 30,00 kn? Svijet trese fenomen «high streeta». Vlasnik «Zare» A. Ortega. H&M r. Erikson i dr. Odlično se nose s postojećom «groznicom» kupovanja u svojim trgovinama. Sate i sate čekalo se ispred h & m prodavaonica u cijelom svijetu da bi se nabavio koji komad odjeće s potpisom Stelle Mc Cartney. Bilo bi u takvoj situaciji ugodnije čekati u Zagrebu (kada bi postojala takva trgovina), ali mi Zagrepčanci očigledno nemamo previše sluga za potrebe mlađeg svijeta. A da prošćem do Beča ili Barcelone i nabavim koji model iz «Zare»?

Puna sam ideja i vrijeme je da konačno nešto poduzmem. Ali, bez obzira na sve postoji problem. Ne pristaje baš sve svakome. Nije ok kad one «bucmastije» otkrivaju u tijesnim majicama svoje «šlaufiće» ili kad džepne

venere nose prevelike torbe. I loši kroj traperica učinit će svoje. Bez obzira što je trenutno IN, što se nosi, od boja do kroja, pronađite za sebe ono što vam dobro pristaje, bez obzira na «marku» (nije sve skupo i kvalitetno). Naučite «čitati oznake» na odjeći, jer možda ste na nešto alergični (u sastavu neke majice, npr. na sintetiku).

Stanite pred ogledalo, duboko udahnite i recite: «To je to! U ovome se osjećam ok.» Neka misli tko što hoće! Nosite svoju odjeću i obuću na sebi svojstven način. Vaš stil je samo vaš! Neka «kopiraju» vas!

Ako vam je preostalo nešto «sitniša» jer ste poslušali malo mudrovanja, razveselite kojom sitnicom i svoju «bolju polovicu». Možda neki novi CD koji ćete zajedno slušati ovih hladnih zimskih večeri. Knjigu ćete kupiti neki drugi put (bilo je previše čitanja lektire ovo polugodište, pa kako god bila zanimljiva ostala bi nepročitana. Osim, ako on nije «knjiški moljac»). Za glamour (luksuz = finoća + skupoća) uvijek ostaje vremena u životu.

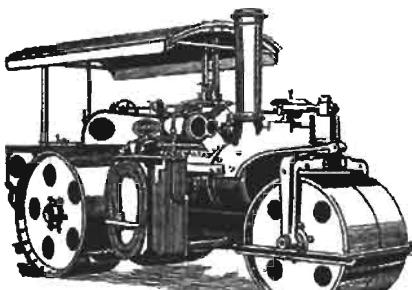
Ipak, možda za vas ne vrijede moji dobronamjerni vapaji i tvrdoglavost ostajete pri svome uz 10 na 10 i h "shoppingholičarskih" opravdanja Sophie Kinskell:

1. Ovo je jednostavno

2. Promijenit će mi život.
3. Ja to zaslужujem.
4. Nikada više neću naći nešto ni približno tako dobro.
5. To je klasičan komad, zapravo - umjetničko djelo.
6. A još pritom i super povoljno!
7. Uvijek to mogu pokloniti nekome za Božić.
8. Uostalom, još uvijek to mogu vrati u dučan.
9. Konačno, danas sigurno više neću ništa kupiti.
0. Zapravo, neću više nikada ništa kupiti, nikada!

Do idućeg susreta,
pozdrav od vaše
UREDNICHE

Raspad "Parnog valjka"

«Pusti nek traje,
još je daleko svitanje...»

...i trajalo je punih trideset godina. Može li se samo tako, nakon toliko godina, «ugasiti» Akijev glas, Husova gitara? Prelijepe balade koje su nas poput ptice féniksa dizale iz pepela, s dna ne mogu samo tako pasti u zaborav. Pogađale su nas u dušu riječima, a zbog njih smo svoje «vrijeme ljubavi» proživljavali istim onim žarom kojim je Akijev glas «palio».

Vatra je upaljena pričom o odlasku. Pričom koja nije ni potvrđena ni demantirana, ali kruži svakodnevno. Gdje ima dima ima i vatru... Možda je bolje vatru ugasiš dok još gori istim žarom, istom snagom?

Hoće li Hus slijediti Johnnija Štulića koji se povukao dok je još trajala velika tržišna potražnja za njim? Da li je sve ovo dobar reklamni trik kako bi se privukle mase, dobro

zaradilo?

Možda je jednostavno nestalo inspiracije za nove pjesme, jer priznat ćete da ove novije nisu zvučale isto kao one stare?

Da li je došao "pravi trenutak" za kraj? Postoji li takav trenutak? Za neke postoji jer jednostavno nestanu i ostanu dosljedni tome. Kako god da bilo boli. Drugi se vrati, samo za kratko, naprave kaos, uzburkaju duše i opet nestanu.

Hus, znam da je "najteže odrediti trenutak kada se treba časno povući". Ovo su tvoje misli, tvoje riječi. Nije još vrijeme za odlazak, nemoj napraviti i ponoviti greške drugih, ustupiti svoje mjesto drugima, mlađim. Još uvijek trebaš koračati "sunčanom stranom ulice" i nositi uzdignuto "zastave". Ne možeš samo tako ostati "bez struje".

Ako si odlučio da je ovo kraj, ako se svjetla pozornice ugase 20. prosinca 2005, kako god da boljelo poštivat ćemo tvoju odluku.

Ostat ćemo ponosni, uspravni, aplauzom i pjesmom reći "hvala". Neki će novi klinci obilježiti "svitanja" koja su bila daleko. Ali neće moći izbrisati "jesen" koja "u meni tuguje".

PREDSTAVI JE KRAJ

Dan već se budi,
Polako kući krećem.
Glumac masku svoju skida,
Predstavi je kraj.

To je vrijeme kada
Klaun tužan može biti.
To je vrijeme kada
Nakon svjetla padne tama.

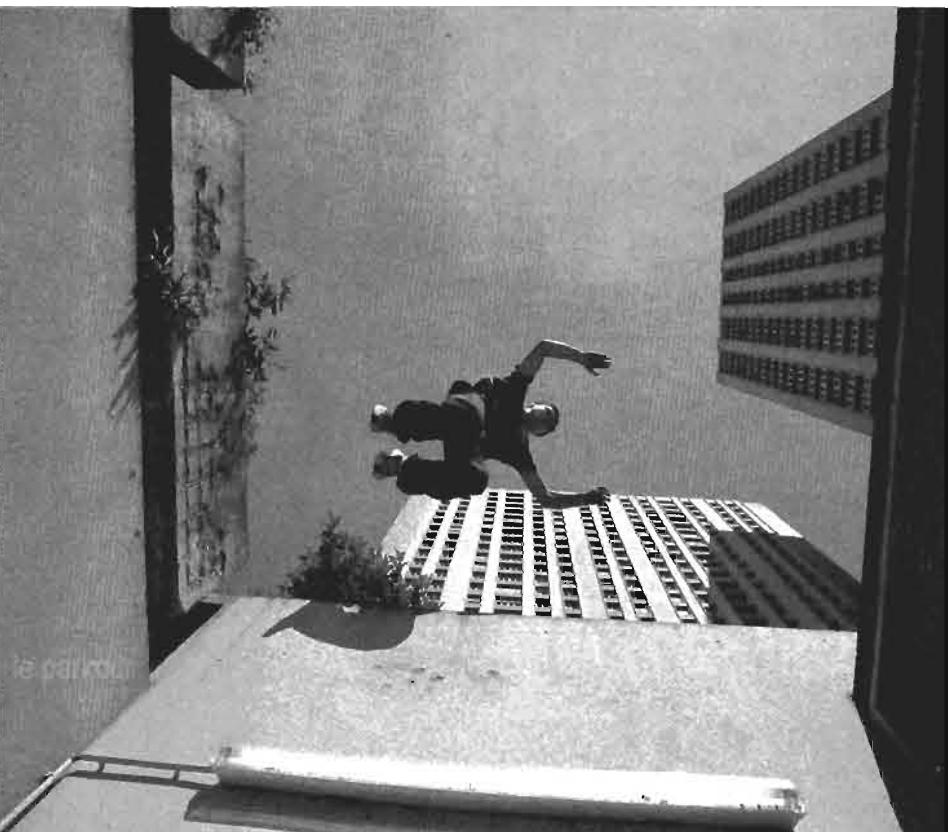
Pjevač pjeva tada nama,
Mi smo ljudi s druge strane,
Mi smo ljudi s druge...
S druge strane.

Jutro već svice,
(?).
Život uloge tad nam daje,
Zavjese su pale.

To je vrijeme kada...

Pjevač pjeva tada nama,
Mi smo ljudi s druge strane,
Mi smo ljudi s druge strane,
Vesna Hrdok, prof.

Parkour

Parkour ili "kako Hrvati moraju biti posebni", umjetnost pokreta, sport je za koji većina vas niti ne zna jer riječ je o komplikiranom i teškom sportom kojim se bavi malo ljudi, a najviše Francuzi. U Francuskoj se nalazi najviše klubova (ili kako se oni vole izraziti klanova) parkoura, tj. umjetnosti pokreta. Upravo su Francuzi i izmislili taj sport... Da ne duljim, to je sport u kojem je veoma važna gimnastika, slobodno penjanje, atletika, velika moć koordinacije, a najviše od svega velika doza adrenalina. Većina ljudi misli da je to jednostavan i banalan sport, ali kada pokušate nećete moći doći do zraka sljedećih 20 minuta ili se narednih nekoliko dana nećete ni pomaknuti iz kreveta.

Parkour se sastoji od tri discipline:

- 1.) slobodno trčanje
- 2.) yamakashi disciplina
- 3.) poligon

Slobodno trčanje je u stvari trčanje s elementima

Skakanja po klupama, predmetima, trčanje po zidovima, te skakanje po "gelenderima". Najčešće ozljede su: polomljena ruka i noge, istegnuće mišića, bolovi u stopalima i koljenu itd.

Yamakashi disciplina je disciplina penjanja po zgradama ili napuštenim objektima. U ovoj disciplini je "definitivno" najvažnije penjanje, odlična koordinacija i velika spretnost. Većinom je to penjanje po prozorskim staklima i balkonima. Najčešće ozljede su: padovi s velikih visina koji mogu prouzročiti lomove dijelova tijela, a ako ste pali s jako velike visine može prouzročiti i smrt.

Poligon je veliki objekt visok 25 m na koji se penjete ljestvama, a spuštate... parkourom. Taj se poligon sastoji od stepenica, platoa, gelendera, a svi su raspoređeni tako da se mora preskočiti jedan da bi došao na drugi dio. U disciplini se najviše koristi skakanje, trčanje po zidu i gimnastika. Poligon je najteža i

najkomplikirana disciplina, jer je tamo bitna točnost i uspješnost. U kratkom vremenskom roku (cijeli se poligon mora preći u dvije minute s najmanje 15 trikova). Nažalost, u Hrvatskoj ne postoji takav poligon. Postoji samo u Francuskoj, Engleskoj i u SAD-u. Povrede i ozljede su u ovoj disciplini najgori i najteže: polomljena noge, ruka, ostale kosti, povreda kralježnice, padovi s više metara, frakture glave...

U Hrvatskoj ne postoji nikakav parkour klub, ali se ljudi iz Zagreba znaju naći kod HRT-a na Savi, te isprobavati pokrete. Najčešće se o tome govori na forumima cro parkoura.

Najpoznatiji klub na svijetu u tom sportu je Le-parkour iz Pariza. Snimili su nekoliko reklama za "Nike", te su s tim reklamama i proslavili. Čovjek koji je zaslužan za parkour i njegov sport je otac najpoznatijeg parkoura Davida Bellaya. On je u Vijetnamskom ratu uvježbavao marinice, te je i svoga sina naučio "finesama" ovoga sporta, a ovaj proširio parkour na cijeli svijet.

Želite li se iskušati u vještini parkoura, više o ovom sportu potražite na web stranicama:
www.le-parkour.com
www.stuntcity.fr.st

Tamo možete vidjeti sve pokrete, slike, te "downloadati" video fileove.

Uživajte ako imate dovoljno adrenalina za ovakve izazove!

Mihal Jacić, 2.A

slijecanj 2006

po	ut	sr	če	pe	su	ne
1	2	3	4	5	6	7
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

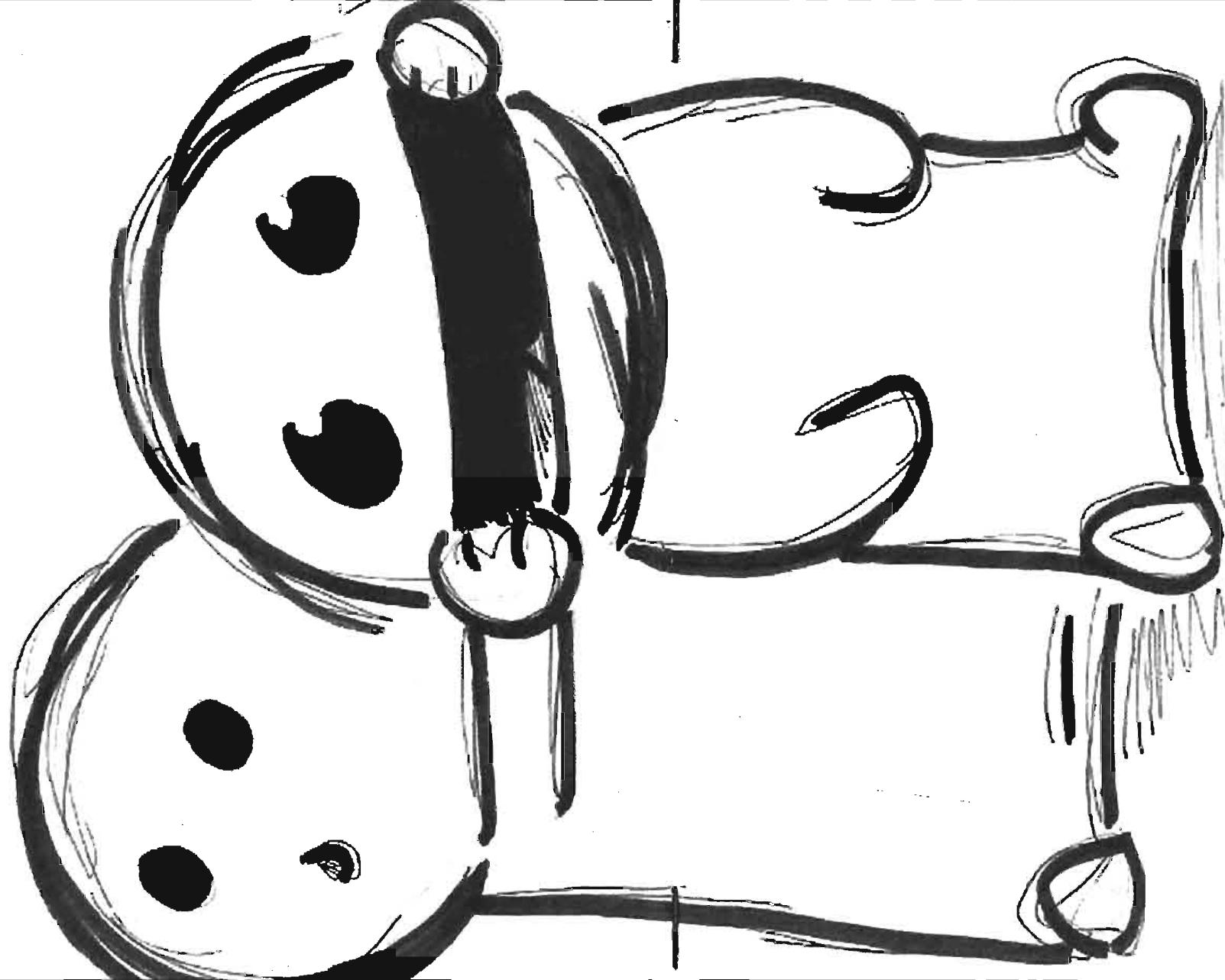
6:0 14:0 22:0 29:0

ožujak 2006

po	ut	sr	če	pe	su	ne
1	2	3	4	5	6	7
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

6:0 14:0 22:0 29:0

RUDERIMFO 2006

veljača 2006

po	ut	sr	če	pe	su	ne
1	2	3	4	5	6	7
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

5:0 13:0 21:0 28:0

travanj 2006

po	ut	sr	če	pe	su	ne
1	2	3	4	5	6	7
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
5:0	13:0	21:0	27:0			

5:0 13:0 21:0 28:0

svibanj 2006

po	ut	sr	če	pe	su	ne
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
21	22	23	24	25	26	27
29	30	31				

5:0 13:0 20:0 27:0

lipanj 2006

po	ut	sr	če	pe	su	ne
1	2	3	4	5	6	7
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

3:0 11:0 18:0 25:0

kolovoza 2006

po	ut	sr	če	pe	su	ne
1	2	3	4	5	6	7
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

2:0 9:0 16:0 23:0 31:0

listopad 2006

po	ut	sr	če	pe	su	ne
1	2	3	4	5	6	7
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

7:0 14:0 22:0 29:0

prosinac 2006

po	ut	sr	če	pe	su	ne
1	2	3	4	5	6	7
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

5:0 12:0 20:0 27:0

studeni 2006

po	ut	sr	če	pe	su	ne
1	2	3	4	5	6	7
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

5:0 12:0 20:0 28:0

Info sajam 2005.

Ovogodišnji 37. Info sajam ponudio nam je 40 izlagača više nego prethodnih godina i zahvaljujući tome privukao je veliki broj posjetitelja. Svakodnevne gužve na ulazu.

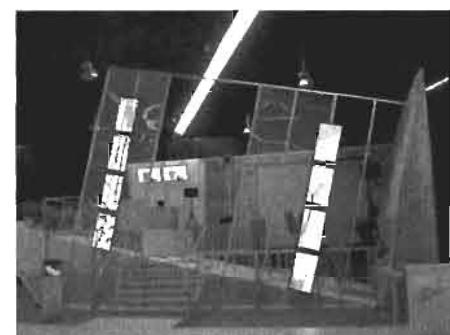

bila su uobičajena pojava a samo su određene V.I.P. osobe; poput nas novinara iz RUĐER infra smjele ući prije otvaranja sajma. Da bismo proslijedili dalje, dublje u velesajam, morali smo proći kroz sobu zrcala koja nas je zbunjivala svojim savršenim refleksijama. Nakon prolaska ušli smo u T-comov paviljon koji je svakako bio jedna od većih atrakcija sajma. Unutra je sve pršalo od svjetlosnih efekata. Teško je dočarati tu sliku, ali najsličnije tome bi bilo spomenuti ugodaj SF filma "Star wars". Pored svih tih efekata bili su ponuđeni i razni drugi sadržaji poput internet caffea, te igranje u

mreži i testiranje konzola (PS2, PC, PSP). Još jedna "definitivno" zanimljiva stvar bila je "spavača soba" u kojoj se projicirala slika na staklo. U toj se sobi moglo leći i uživati u opuštajućoj glazbi. Izašavši iz

paviljona uputili smo se do Siemensovog štanda na kojem se održavala nagradna igra. Participirali smo u njoj i skupili smo jedan od tri žiga. Krenuli smo dalje te stigli do idućeg paviljona, konačno se maknuvši sa hladnoće. Pošli smo do informacija gdje su nas ljubazne hostese uputili u zbijanja na Velesajmu. Svidio mi se Princo-ov stand gdje se moglo sudjelovati u nagradnoj igri (bacanje strelica pikada), šanse za osvajanje nagrada su bile velike, a oni najprecizniji

mogli su osvojiti spin DVD-a. Sakriveno iza svih paviljona, na kraju dugog hodnika, skriveno iza zastora odvijalo se natjecanje u nogometu. Slučajnim prolaznicima nogometnika kao golovi poslužili su sanduci piva, a neki od njih pokazali su svoje umijeće igranja. No svakako, najveća atrakcija info sajma bio je PLAYBOX paviljon. Unutrašnjost paviljona je bila inspirirana vojskom. Na povećem stolu nalazio se pregledan izbor oružja koja su čuvali vojnici i nezaobilazne hostese u vojničkim odorama. Pored stola nalazile su se artiljerije i minobacači, a svakako najzanimljivija stvar nalazila se pored ulaza. Protuavionski tenk. Iskoristio sam svoju V.I.P. propusnicu i proučio sam unutrašnjost tenka kao i top do kojeg sam se morao "popeti" jer se nalazio na tenku.

Kada sam sišao sa tenka konačno sam došao na svoje. Krenuo sam prema 20 kompjutera koji su bili umreženi i spojeni na internet. Tu su se igrale najnovije igre, a mogle su se isprobati i konzole. Iskreno očekivao sam više od ovogodišnjeg Infa, koji je mnogo ponudio, no po mome mišljenju ne dovoljno. Nadam se i očekujem da će slijedeći biti

bolji i da će nas iznenaditi mnogim novitetima, te da će biti više izlagača nego ove godine.

Mišo Paunović, 2. e

Inova 2005.

Kristijan Semulić.

U konkurenciji seniora Damir Drezga, dipl. ing. osvojio je srebrno odličje za rad Sustav kaljužnih voda s isparivačem.

Članovi Kluba zahvaljuju se s v i m n a s t a v n i c i m a i djelatnicima Tehničke škole Ruđera Boškovića na potpori, razumijevanju i doprinisu u ostvarivanju svih uspjeha Kluba u protekloj godini, te pozivaju sve koji su zainteresirani za rad s mlađim inovatorima na daljnju suradnju u 2006. godini.

Ognjen Čučković, ing.

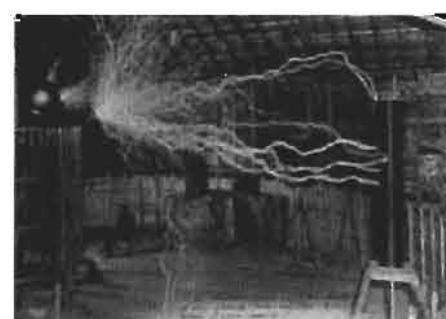

UKRATKO O INOVI

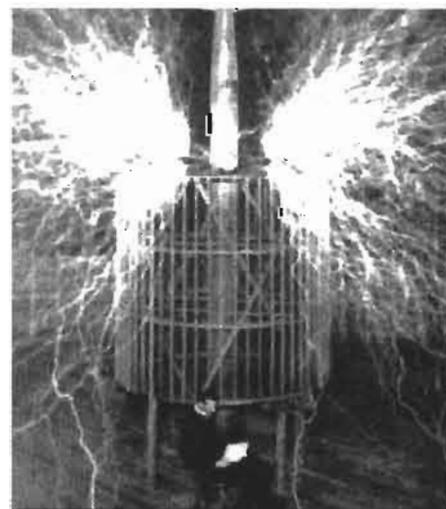
INOVA je tradicionalna nacionalna izložba inovacija koja od 1971.g. redovito svjedoci o najvećim uspjesima hrvatskog inventivnog rada. INOVA je pokretač i simbol inovatorstva u Republici Hrvatskoj, pa je tako organiziranje ove izložbe glavna obveza Hrvatskog saveza inovatora i temeljni interes hrvatskih inovatora.

INOVA 1971.-2004. Do sada je INOVA u Zagrebu okupljala, poticala i javnosti predstavljala tisuće inovacija. Možemo reći, sve poznato i

uspješno, sve najbolje u hrvatskom inovatorstvu izloženo je i nagrađeno na INOVI. Istina, većina inovacija nije dočekala tržišnu primjenu, dio u malim serijama, dio neopravданo samo u Hrvatskoj, ali valja s ponosom reći: mnoge inovacije? izložci INOVE su uspjele! Inova je 2003. i 2004. organizirana izvan Zagreba s

ciljem širenja značaja i vrijednosti inovatorstva i u drugim dijelovima Hrvatske. Puni uspjeh ogulinskog i samoborskog izdanja INOVE potvrđuje opravданost održavanje izložbe u različitim dijelovima Republike Hrvatske. No, trideseta obljetnica nameće imperativ organiziranja velike, međunarodne, medijski osobito praćene INOVE, pa je time motiviran povratak u Zagreb i izlaganje na Zagrebačkom velesajmu.

CroatiaSkills

Neki od vas još zasigurno nisu čuli za postojanje WorldSkillsa (Olimpijade znanja), a kamoli za CroatiaSkills. Razloga vašem neznanju, o udruzi koja promiče znanje i vještine mladih ima zasigurno dosta, no došlo je vrijeme da se neke stvari isprave, te da se ukaže na stvari koje bi mogle biti od presudnog značenja za budućnost naše zemlje i nas mlađih.

Nama mladima pruža se izvanredna prilika da svijetu pokažemo svoje znanje i vještine, da shvate kako riječ "Hrvatska" nije samo sinonim za rat, već riječ iza koje su mlađi i nadareni pojedinci željni svijetu pokazati i dokazati da mogu nastaviti putem brojnih hrvatskih inovatora svjetskog glasa. Možda je baš 2006. godina, godina velikog Nikole Tesle, prava godina za prvi korak nas mlađih u svijet velikih. Želimo živjeti bolje, želimo da naša zemlja ne bude samo točka na karti Europe, već sila koja rađa umove koji svijetu mogu ukazati na ono što je najbolje.

Prilika nam je pružena, osnivanjem Skupštine CroatiaSkillsa 6. lipnja 2005. u Tehničkoj školi Ruđera Boškovića u Zagrebu. Mnogo je razloga što je ova Udruga osnovana upravo u našoj Školi, a za što najveće zasluge ima gosp. Davor Dinter koji je ujedno i predsjednik udruge. Entuzijazam, želja, a nadasve upornost vodili su gosp. Dintera da i sam, a kao predstavnik Republike Hrvatske, bude nazočan na 38. Olimpijadi znanja u Helsinkiju od 26.-29. svibnja 2005.

Zamolili smo gosp. D. Djintera za kraći razgovor.

Odakle ideja za uključivanje u WorldSkills?

Ideja? Vlastite frustracije nastale zbog nebrige cijelog društva oko nadarenih učenika. I dok se prošle godine u Nunbergu otvarao šampanjac, nadarni momci iz Škole nisu si mogli "priuštiti" put, bez obzira na brojne medalje. Evo, i ove je godine učenik iz 1. d razreda dobio priznanje (Goran Drndak). Da je i sam bio u Nunbergu medalja ne bi izmakla, a ovako... Novac je uvijek u pitanju. Zajedno s gospodinom Nevenom Malešom, dipl. ing. prihvatio sam se zadatka oko osnivanja udruge madaje on na početku bio poprilično skeptičan.

Zašto baš vi?

Organizacija postoji više od 50 godina i ima 39 članica. Među njima velik je broj najrazvijenijih zemalja svijeta. Gospodarstvo Hrvatske još uvijek nije u snazi gospodarstava drugih zemalja.. Napraviti takav odvažan korak činilo se nemogućim, no odlučio sam se prihvati tog zadatka ne želeći pri tome nametati egoistički stav. Imao sam podršku ljudi oko sebe, ali i vjeru da ćemo uspjeti.

Zna li se za našu Školu u svijetu, za hrvatske inovatore?

Ni za Republiku Hrvatsku ne zna velik broj ljudi u svijetu, a kamoli sa našu Školu i

hrvatske inovatore. Zna se za pojedince, za neke pojedinačne rezultate. To su veliki problemi. Ono što se zna i povlači je ono negativno što je bilo - rat. Nitko ne spominje hrvatske izume. Struja, penkala, kravata torpedo.... znate li da je naš učenik izmislio mp3? To mnogi ne znaju ni u našoj Školi a kamoli u Europi. Jedna smo od vodećih strukovnih škola i u Europi, a podcijenili smo sami sebe misleći da drugi rade bolje od nas.

Kao predsjednik CroatiaSkillsa, što mislite možemo li dobiti koji WorldSkills u Hrvatskoj?

Uvjeren sam da će prva Olimpijada znanja, kada bude u Europi, biti upravo u Hrvatskoj. Ostvarimo li planirane rezultate na budućim Olimpijadama, možemo početi s pripremama kao zemlja domaćin.

Hoćemo li na Olimpijadi u Japanu 2007. imati svoje predstavnike?

Da, Hrvatsku bi trebalo predstavljati 9 formiranih timova.

Što bi za Hrvatsku značila Olimpijada znanja? Bili to za naše inovatore bio veliki plus, veliki korak za budućnost?

Najveći je plus, a i zadatak, ulagati u mlade ljude. Na tim se natjecanjima natječu mlađi do 23 godine starosti. Na prošloj Olimpijadi u Helsinkiju bilo je 120.000 posjetitelja, a s kupljenom ulaznicom 700 visokih stručnjaka uključujući i visoke državne dužnosnike iz najrazvijenijih zemalja.

Za Olimpijadu i njezino održavanje bitni su i sponzori. Sve što ulazi i koristi na Olimpijadi, ostaje po zavjetku zemlji domaćinu. Proračun je velik, jer Olimpijada je, kao i ona sportska, velika stvar. Isti budžeti, ista ozbiljnost. Na ovogodišnjoj Olimpijadi znanja jedan od glavnih sponzora bio je VOLVO koji je dao 125 novih automobila na korištenje mlađima. Prva trojica nagrađenih, kao i njihovi mentori dobili su na poklon automobile što baš i nije mala stvar. Za WorldSkills u našoj se zemlji gotovo i ne zna. Neke se stvari moraju shvatiti ozbiljnije. Dobrodošli su svi koji se žele uključiti i raditi, osobito iskusni stručnjaci. Oni koji misle da mogu ići na ta natjecanja, neka se uključe u udrugu, jer ovo nije za Školu već za cijelu Hrvatsku. Hrvatska će biti podijeljena po regijama, a iz svakog će natjecateljskog područja imati po jednog savjetnika.

Savjetnik za IT je gosp. Ivica Premužić, za automotiv gosp. Robert Markt, a za zlatarstvo će to vjerovatno biti gosp. Paško Dodić. To su za sada stvari koje su poznate.

Tim mehatroničara predvodi gosp. Neven Maleš, dipl. ing.

Ogroman je odaziv naših najnadarenijih učenika. Tu je Danijel Horvat, a tu su i naši bivši «ruđeraši» poput Kristijana Semulića. Svi mlađi do 23 godine starosti mogu se natjecati i za sada je najbitnije što prije krenuti s pripremama. One su od neprocjenjivog značaja. Pripreme traju dugo, a najranije se moramo početi pripremati oko Nove godine. Ne počnemo li do tada nećemo biti konkurentni. Baš zbog tog nedostatka opreme nismo se imali vremena pripremati te natjecati u Helsinkiju, a nespremni nismo htjelići.

Utjecaj sponzora je ključan. Imate li vi sponzore, tko su oni i koliko pomažu?

Za sada nemamo nikakvih ozbiljnijih sponzora. Naše tvrtke još žive u nekom komunističkom vremenu, bez sluha za nešto dobro i korisno. Zna se koje firme trebaju biti sponzori i na njih će vršiti pritisak. Velike nacionalne firme moraju biti sponzor, od Croatia Airlinesa, Ine, Telekoma, HEPA... one koje mogu osigurati veća sredstva. Nekakvo sitničarenje ne može doći u obzir jer treba stvoriti novu hrvatsku reprezentaciju koja će predstavljati Republiku Hrvatsku. U protivnom od svega toga neće biti ništa.

Planovi za 2006. godinu?

Moj plan je dovesti Olimpijadu u Hrvatsku. Tada bi u Hrvatsku

došli ljudi koji nešto znače i imaju utjecaja u svijetu privrede, politike... Vrši se pritisak na ministra Primorca koji mora odraditi svoj dio posla oko ove stvari zajedno s gradonačelnikom Zagreba Milanom Bandićem. Planovi za 2006. su veliki. Uskoro idem u Irsku na poziv potpredsjednika WorldSkillsa, a on je glavni za sva pitanja vezana uz Olimpijadu znanja. Ovo se natjecanje razlikuje od drugih natjecanja, jer na njega ne možete donijeti rad već se natječete na licu mjesta. Najbolji pobiju,

Preporuka mlađima?

Ako imate želje i volje, dobrodošli ste. Uskoro će se i na web stranici www.croatiaskills.hr naći klasična pristupnica za učlanjenje. Radimo i na tome da smanjimo iznos članarine koja je za sada visoka i iznosi oko 300,00 kn.

Dođite! Postanite i vi dio hrvatske reprezentacije, dio CroatiaSkillsa!

Marko Grbić, 2.a

Tko su ovi?

Pitanje iz naslova odnosi se na najupornije članove dramske skupine "Industrijska zona" koji, u kasnim satima napornog radnoga dana, provode vrijeme neštedimice vježbajući svoje uloge u školskim učionicama.

Prolazeći dalje od osnove da je poticanje kreativnosti kod mlađih ljudi višestruki honorar za njih same u perspektivi, Industrijska zona se pokazala novom, pomlađenom, veselom i poticajnom skupinom.

Školsku godinu 2004./2005. označili su izvedbom dijela III. čina Shakespearova "Hamleta" u TŠRB-u i na Lidranu 2005. (Dječje kazalište Dubrava, općinsko/gradsko natjecanje, veljača, kazalište Vidra, međuopćinsko natjecanje, ožujak). Iz klasičnog dramskoga

diskurza transformirali su se u svakodnevni razgovorni image u kojem su uspješno odglumili s a m i s e b e , o d n o s n o imaginarne svoje vršnjake. Radi se o predstavi "Stvarno svašta" koju je za njih napisala voditeljica dramske skupine Žaneta Gerovac prof. Ova komedijica izvedena je za supermaturante u lipnju o.g. u društvenoj prostoriji naše Škole.

Članovi dramske skupine su (ili su bili u gore navedenim predstavama):

Martin Garaj, Filip Mešin, Helena Zaluški, Matija Botić, Goran Jagetić, Maja Vujičić, Gordan Vogleš, Antun Jelovečki, Domagoj Boc, Valentin Solina, te senior Saša Odvorčić.

Trenutačno angažirani u novome projektu pod naslovom "New design" (Žaneta Gerovac) prof. su: Martin Garaj,

2.n, Filip Mešin, 2.n, Matija Botić, 2.n, Helena Zaluški, 2.n, Božica Pavunc, 1.n, Davor Sertić, 2.f, Dario Vincentić, 2.f, te majstor od tehnike Nenad ????????, 1.n. Ujedno i koreografi plesnih točaka (Božica Pavunc), te vlastiog modela zabave i obrazovanja kroz školsku slobodnu aktivnost, jednoglasno odgovaramo na pitanje iz naslova: "Industrijska zona" iz TŠRB-a.Žaneta

Žaneta Gerovac, prof.

Razmislite o fotografiji koju gledate. Vidite li nešto što drugi ne vide javite nam e-mailom na rudjer_info@net.hr

ZANIMLJIVOSTI

Svoje stavove istaknite na vidljivom mjestu oko svoje ruke. Umjesto zlatnih i srebrnih (što debljih narukvica), stavite silikonske narukvice s motom. Odaberite boju, svoj moto i stav.

Ljudi dolaze na različite ideje. Uobičajeni kućni ljubimci (psi, mačke, ribice, papige...), postaju dio prošlosti. Gmazovi? Zašto ne?

Oduševljeni hitom «Shrek» ludi Ameri počeli su udomljavati magarce. Što je previše, previše je! Uzdržavanje je preskupo, zahtijeva mnogo pažnje, a i magarci dugo žive (više od 50 godina). Kada se poželim «magareće ljubavi» odem do farme magarca u blizini Zadra i «uživam» koji sat. I to je previše!

Nosite li oko lijevog ručnog zglobo tanku crvenu vrpcu sa sedam čvorova kao Madonna, David Beckham, Mick Jagger...? Ako je tako, zasigurno ste poklonik nove opsesije «kabale» - novog židovskog ezoterijskog svjetonazora koji se oslanja na tumačenje 1. Petoknjižja Starog zavjeta (Biblja).

Preispitujete li još uvijek svoje stavove ili već 100% znate da li ste **retroseksualac** (nije vam važan ni vaš izgled kao ni izgled vaše prijateljice. Pljujete dok šećete? Krevet i pivo vasi su najbolji prijatelji?), **metroseksualac** (za dobar

izgled ne štedite ni vrijeme ni novac. Kozmetički tretmani, dobri parfemi, obožavate žene? Ali s jednom ste tako dugo dok ne naiđe ona (je pša?), **tehnoseksualac** (dobro izgledati, a uz to nemati pravi mobitel? Čisti je promašaj ako niste obukli opremu za trening, a vaše uši uživaju slušajući glazbene novitete na MP3) ili ste **manoseksualac** (Štedljivi ste? Možete i bez izlazaka, zabave, djevojaka? Isplati li se trošiti toliko vremena i energije? Niste vi za takve poduhvate?)

Želite li stanovati u Hundertwaser zgradu, izvan svih stereotipa stanovanja? Umjetnički je credo ovog austrijskog arhitekta: «Pomiren povratak k prirodi». Svaka je zgrada svijet bajki gdje nema mjesta ljudima kojima je najdraža boja siva. Kako sve izgleda? Na zgradi ne smiju biti dva ista prozora, pretjerano obilje zelenila dozvoljeno je i previše... Ne postoje dva ista stana. Možete li u stanu zamisliti fontane, prostore za meditaciju...? Ako se odlučite za ovakav način stanovanja onda slijedite Hundertwaserovu filozofiju da je «tipičan stana velika obitelj prirodi sklonih intelektualaca».

Posebnosti i izvedbe Shakespeareovog "Hamleta" u Jugoslavenskom dramskom pozorištu u Beogradu doprinjela je i glazba Zdravka Čolića ("Glavo luda", "Ti si mi u krvi").

"Ultimate Force", prvi filmski hit Mirka Filipovića (Cro Cop) moći ćete gledati samo na DVD-u

Nakon niza godina slavnog roker "Filmaš" Jura Stublić ošišao je kosu i publici predstavio novi imidž.

Zagreb dobiva Ulicu slavnih po uzoru na hollywoodski Wall of Fame. Gdje li će biti ulica ta, već sada se pitam ja?

Znate li da Diego Armando Maradona na listu lijeve noge ima istetoviranog kubanskog predsjednika F. Castra, a na ramenu lik Che Guevare

John Lennon je svoju pjesmu "Give Peace a Chance" napisao na hotelском papiru (hotel Queen Elisabeth u Montrealu).

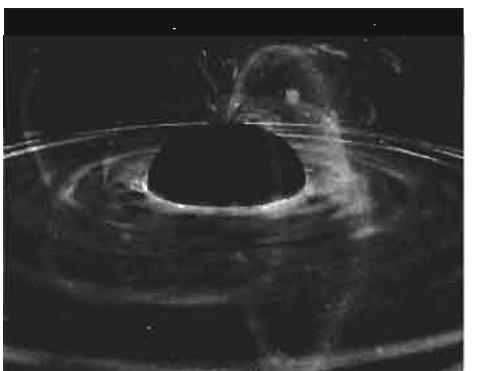
"Vrisak" E. Muncha najtraženija je svjetska umjetnina na listi američkog FBI-a

Astronomi su sve bliže dokazivanju da je izvor misterioznih radio valova u središtu naše galaksije supermasivna crna rupa.

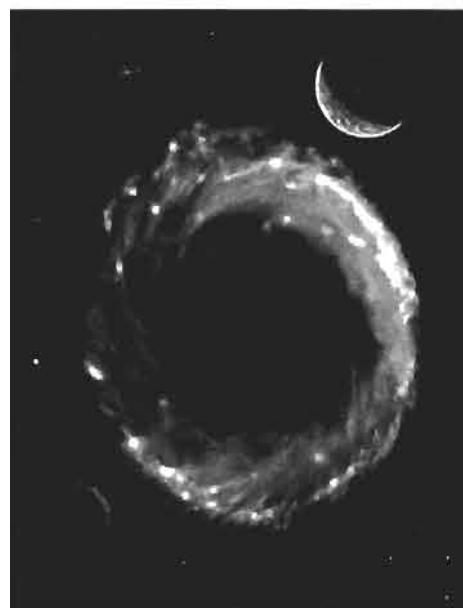
Crne rupe su objekti čija je gravitacija tako jaka da ništa, čak ni svjetlo, ne može pobjeći, a supermasivne crne rupe posjeduju masu milijuna, ako ne i bilijuna sunca. Astronomi već duže vrijeme sumnjaju da su supermasivne crne rupe u središtima većina galaksija, dok vjeruju da u većini galaksija ima milijuna «malih» crnih rupa.

Znanstvenici otkrivaju crne rupe pomoću teleskopa u svemiru koji su opremljeni «X-ray vision» tehnologijom. Dok materija pada prema crnoj rupi ona se zagrije do te vrucine da emitira X-zrake te ih tada satelit zabilježi.

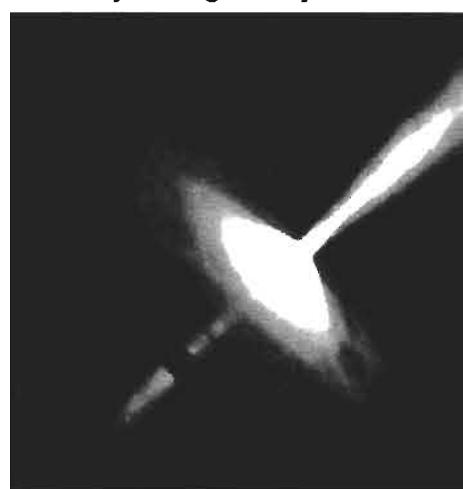

Vjeruje se da postoje dvije vrste crnih rupa. Najčešće su ostaci zvijezda koje su najmanje deset puta veća od našeg sunca. Te zvijezde su se urušile same u sebe i kako postaju dublje tako im se gravitacijska sila pojačava. U binarnom zvjezdanom sustavu gdje je jedna zvijezda normalna, a druga crna rupa, materija će teći prema crnoj rupi, rotirati se kao voda niz odvod, zagrijavati se i emitirati X-zrake, ali ako nema materije da «upada» u crnu rupu tada bi ta crna rupa bila nevidljiva. Najbolji satelit za otkrivanje crnih rupa je Chandra X-Ray Observatory kojeg je 1999 u svemir prenio Space Shuttle

Columbia.

Druga vrsta crnih rupa je, prije spomenuta, supermasivna crna rupa za koju se vjeruje da su u centru svake galaksije, pa tako i naše. Mliječne staze. Te crne rupe mogu biti otkrivene po načinu na koji njihova gravitacija utječe na okolne zvijezde. Iako se ne zna na koji način nastaju, očito je da su blisko povezane s rastom galaksije. Tako je veliki broj astronoma nedavno otkrio da velike crne rupe u središtima galaksija rastu u isto vrijeme kada i njihove galaksije.

Budućnost otkrivanja crnih rupa mogla bi biti svjetlija ako NASA nastavi s razvijanjem projekta Nuclear Spectroscopic

Telescopic Array (NuSTAR). Današnji teleskopi mogu otkrivati samo X-zrake male energije, koji su najčešće blokirani poljima plina i prašine.

Pitanje koje se nameće je hoće li neka od tih crnih rupa «usisati» Zemlju i sve nas s njom?

Znanstvenici tvrde da smo sigurni još dugo vremena, ali nikada se ne zna. Možda novi teleskopi otkriju neku crnu rupu u blizini, ili se možda naše Sunce pretvoriti u crnu rupu???? Na nama samo ostaje da čekamo i vidimo što budućnost sprema.

Tomislav Talijić, 2.e

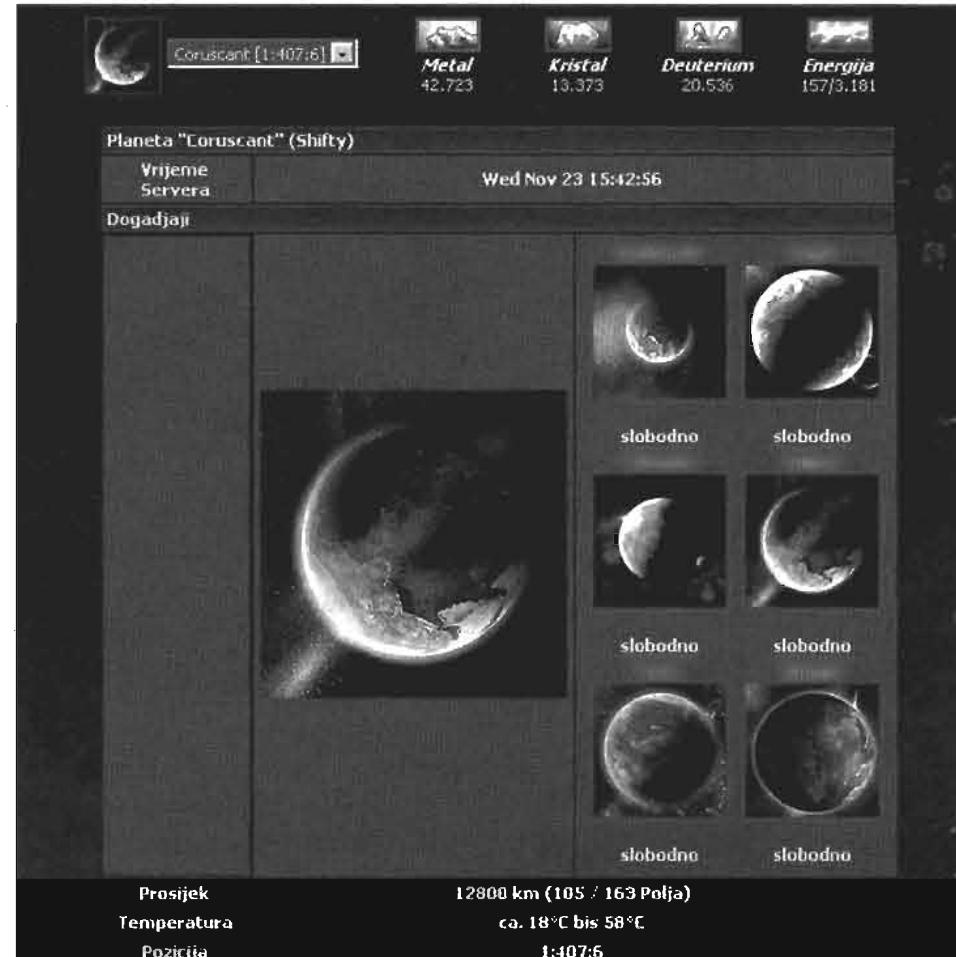
Da li je internet neka vrsta zaraze?

U današnje vrijeme, u doba tehnologije, internet dobiva svakim danom sve više i više korisnika. Čak i oni siromašniji posežu za tom, nekada jako skupom zarazom. Da, istina je...

Internet nam nudi mnoge usluge, a među trenutno najpopularnijim jest MMORPG (Massive Multiplayer Online Role Playing Game) ili prevedeno na razumljiv jezik masivna internet RPG igra s više igrača. Takve igre se dijele na dvije različite cjeline, na igre s grafikom i tekstualne. Nažalost, da bi se igralo ove igre s grafikom potrebno je davati pozamašne novce na kraju mjeseca kad stigne račun. Stoga većina ljudi prelazi na tekstualne. Primjer takvih igara su Crown of Chaos, Kingsofchaos, Darkthrone i mnoge druge. No svakako igra koja trenutno pljeni najviše pozornosti jest Ogame. To je igra koju koju smiju igrati svi s područja bivše Jugoslavije i na serveru nema stranaca.

Ta igra je uvela novi koncept u takvu vrstu igre. Na početku igre dobije se neko mjesto u galaksiji gdje se nalazi primarna planeta. Na njoj se izgrađuju rudnici(metala, kristala i deuterija), radi se flota koja se sastoji od nekoliko različitih brodova te transportera koji mogu transportirati sirovine. Mogu se izgraditi i kolonizacijski brodovi pomoću kojih se mogu osvojiti nove planete. Sa svake planete sirovine se mogu međusobno ramjenjivati, graditi se bolji rudnici čime su veća primanja. Nakon što se rudnici izgrade na pristojan nivo idući korak je razvijanje potrebne tehnologije za izgradnju brodova.

Pomoću njih se može ići u

napade (popularno zvano "raidanje"). No igra ima jedan veliki problem. Većina ljudi koji igraju tu igru (a i ostale takve vrste) u vrlo kratkom vremenu postanu ovisni. Takvi ljudi vise po cijele dane u igri čekajući da postanu najbolji od najboljih. No na žalost takve šanse su vrlo male jer ima ljudi koji ne igraju pošteno te varanjem dolaze na mjesta puno bolja od onih koja mi mukom steknemo. Iskreno, takve igre se ne isplate jer pod prvo i ako budes prvi ne nudi se никакva nagrada za to tvoje postignuće. Pod drugo, ista stvar kao i kod kocke. Ulažeš puno vremena i živaca u nešto i potom je dovoljan jedan krivi potez i sve to ode. U sekundi. Time se diže adrenalin i uključuje se ljudska svijest i podsvijest, te se počnemo "podsvjesno" gristi. U igri ima

mnogo onih kojima se tako nešto dogodilo, i oni su, makar su bili prvi odustali od igre. Moja poanta bi bila da su takve igre zapravo čisti gubitak vremena i da se uopće ne isplate te da nam samo mogu još i našteti. Preporuka bi bila da se od Ogamea i drugih sličnih igri svatko drži dalje i da radije napravi nešto konstruktivno, naprimjer igru sličnu ovoj.

Mišo Paunović, 2.e

Kako izgleda razgovor sa školskim pedagogom / psihologom?

Često čujem kako se učenici pitaju koja je uloga stručnog suradnika (pedagoga i psihologa) u školi i nerijetko o tim osobama imaju iskrivljenu sliku. Mnogi misle da kod pedagoga ideš na razgovor kad si "zločest", a kod psihologa kad si "malo lud". Takav stav nije nastao preko noći nego je rezultat višegodišnjih prijetnji učenicima: "Smiri se ili će te poslati pedagogu / psihologu!" Zato i nije čudno da još uvijek mnogi učenici imaju otpor od posjeta pedagogu/psihologu. Oni se boje posljedica toga razgovora jer ne znaju što mogu očekivati. Otpor se ne javlja samo pri odlasku na razgovor već je nerijetko prisutan i tijekom razgovora. Naravno da je teško biti otvoren i iskren prema osobama koje doživljavamo kao izvjesnu prijetnju i bojimo se posljedica vlastite iskrenosti.

No, stvarnost je ipak drugačija. Školski pedagog i psiholog su osobe koje pokušavaju razumjeti učenika, pronaći razloge zbog kojih se učenik u određenom trenutku ponašao nedisciplinirano ili je neko vrijeme neuspješan u izvršavanju školskih obaveza. Uzimajući u obzir učenikove potencijale, pedagog/psiholog će pomoći učeniku izraditi plan ispravka loših ocjena te dati smjernice za kvalitetniju organizaciju slobodnog vremena i pomoći u učenju. Oni nastoje učeniku pomoći da upozna, razumije i prihvati samoga sebe, usmjeravajući ga na korištenje svojih osobnih potencijala i otklanjanje ili ublažavanje eventualnih nedostataka. Također, pomažu učenicima i njihovim roditeljima u ostvarivanju bolje i kvalitetnije međusobne komunikacije.

Dakle, susret sa školskim pedagogom/psihologom ne mora biti, a i nije, "noćna mora". Najčešće je to ugodan razgovor koji je usmjeren na pružanje pomoći i podrške učeniku u situacijama koje su mu teške, opterećujuće i u kojima se učenik ne snalazi najbolje. Mnogi se učenici nakon razgovora s pedagogom/psihologom osjećaju bolje, lakše, zadovoljnije pa se nerijetko vraćaju po savjet ili pomoći. A upravo je to ono što želimo postići. Svjesna toga kako mladi ljudi sve manje razgovaraju s roditeljima i odraslim osobama, a

informacije koje dobivaju o njima važnim pitanjima, dolaze uglavnom od strane vršnjačke skupine, smatram da je vrlo važno da u školi postoje osobe kojima se učenici mogu obratiti kada im je potrebna pomoć, savjet ili podrška.

I zaključila bih time da kod pedagoga/psihologa ne ideš na razgovor jer si "zločest" ili "lud" nego si možeš olakšati život i učiniti ga kvalitetnijim. Pa zašto ne iskoristiti takvu priliku?!

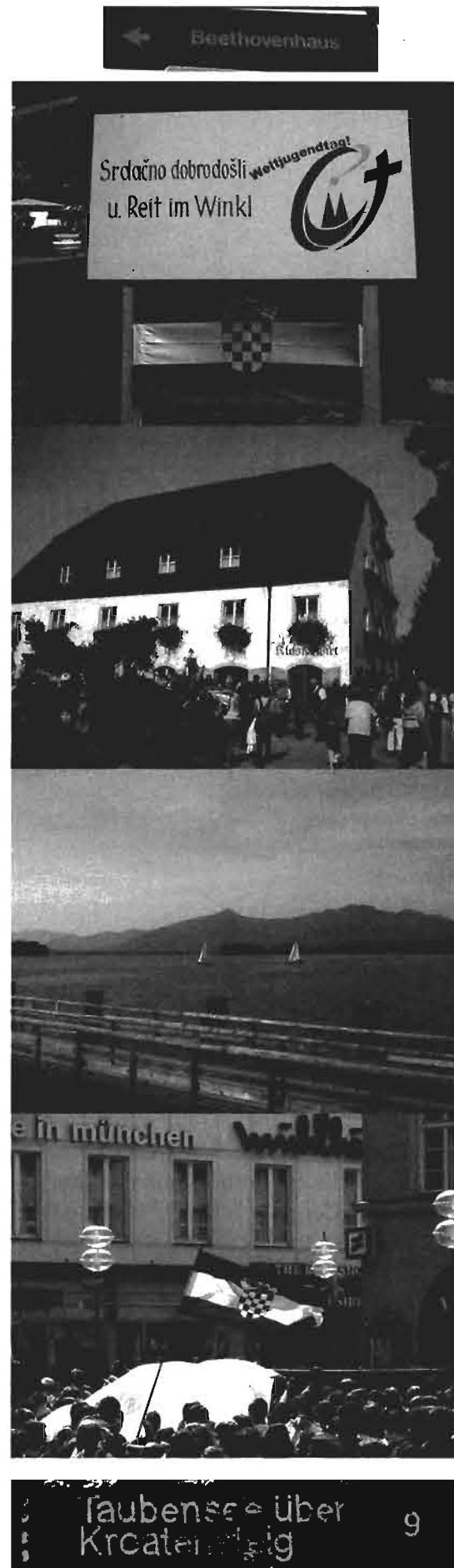
Stručna suradnica -
pedagoginja
Marija Sučić, prof.

Svjetski dan mlađih - Köln 2005.

Kišnog zagrebačkog jutra s prijateljima sam krenuo na XX. Svjetski dan mlađih u Kölnu (WJT). Nekoliko dana prije polaska saznao sam da ćemo prvi pet dana biti smješteni u Bavarskoj, u obiteljima. Kada sam to čuo u meni se javio neki strah; pitao sam se: «Kako ćemo se sporazumijevati, - hoće li znati engleski?» Na moju sreću, svi su u obitelji, koja nas je ugostila, znali engleski jezik.

Prvih pet dana našeg boravka u Njemačkoj bili smo smješteni u prekrasnom Bavarskom selu bajkovita izgleda - Reit im Winkl.

U znak dobrodošlice su nam priredili su nam mali koncert, a gradonačelnik i župnik pozdravili su nas prigodnim govorom. Nakon dočeka, smjestili smo se u kući naših srdačnih domaćina i novih prijatelja, obitelji Heigenhauser. Došavši u Reit im Winkl očarala me urednost tog mjesta, prekrasne kuće, cvjetni vrtovi i prekrasna zelena trava. Mjesto je smješteno u bavarskoj regiji Chimgau koja nosi ime po jezeru Chiemsee. Mjesto je okruženo planinama koje čine svojevrsni kut (winkl) po kojem je i mjesto dobilo ime. Na njima se nalazi mnoštvo skijaških i planinarskih staza, skijaška skakaonica i prekrasni planinski potoci. Kada je riječ o sportu, ovo mjesto se može pohvaliti i bazenom, igralištem za mini-golf i ostalim sportskim terenima. Stanovnici su posebno ponosni na skijašicu Rosi Mittermaier koja je na Olimpijadi 1976. u Innsbrücku osvojila nekoliko zlatnih medalja. Voda u bazenu je dosta hladna, no Bavarcima to očito ne smeta sudeći po gužvi na bazenu. Za vrijeme našeg

boravka u Bavarskoj posjetili smo München, grad smješten na rijeci Isar, najpoznatiji po Oktoberfestu - festivalu piva te otok Fraueninsel na jezeru Chiemsee.

Što se tiče hrane, bavarska hrana je odlična, a pivo se pije u ogromnim količinama. Njemačka ima više od 1200 pivovara i 5000 vrsta piva! Zbog odličnog okusa svidjelo mi se pivo "Radler" koje sadrži limunov sok. Naši domaćini organizirali su nam roštiljadu na otvorenom na kojoj su nam pokazali svoje običaje i narodne plesove od kojih je najpoznatiji ples Burschenplattln koji plešu muškarci. Odlazeći, bilo nam je teško napustiti ovo prekrasno mjesto i njegove srdačne stanovnike koji su nas ugostili u svome mjestu i postali nam novi prijatelji.

Nastavili smo svoje putovanje i 16. kolovoza ujutro stigli u Leverkusen, našu «bazu» za ostatak boravka u Njemačkoj. Leverkusen je poznat po stadionu BayArena, nogometnom klubu Bayer Leverkusen i farmaceutskoj industriji. Kao sudionici Svjetskog dana mlađih dobili smo iskaznice koje su nam omogućavale besplatan javni gradski prijevoz uključujući i prijevoz Državnom željeznicom (DB), tako da smo svakog dana putovali u jedan od gradova u regiji.

Posjetio sam grad Köln koji još nazivaju «urbanom ljeputicom na Rajni». Köln je grad u kojem su moderne zgrade skladno uklopljene u romaničku i gotičku jezgru grada. Grad je poznat po katedrali, gradskoj vijećnici, gradskim vratima, ZOO vrtu, karnevalu... Ušavši u

86 m i visoku 157 m očarala me njezina veličina i ljepota. U Kölnu sam shvatio koliko je mlađih iz Hrvatske i cijelog svijeta došlo na WJT 2005. Gdje god bismo bili, susreli bi nekog «našeg», a također smo upoznali i mnogo ljudi iz država za koje nismo nikada ni čuli. Ponekad je bilo naporno pješačiti svim tim gradovima, no mi smo se odlično zabavljali. Mnogo puta smo se izgubili u gradovima, no uvijek bismo pronašli nekoga tko bi nam na engleskom (nismo znali njemački) objasnio i uputio nas na pravi put.

Posjetio sam Beethovenov grad - Bonn. Prekrasan Bonn mi nažalost nije ostao u lijepom sjećanju zbog toga što smo propješačili gotovo pola grada da bismo došli do mjesa gdje smo mogli nabaviti «lunch-pakete». Nažalost, Bonn nisam stigao razgledati, jer nakon toliko pješačenja nismo više bili ni za što raspoloženi pa smo vlakom otišli u Leverkusen gdje smo «obavili» dobar shopping.

Od gradova koje sam posjetio najviše mi se svidio Düsseldorf, grad koji je kao Bonn i Köln smješten na Rajni. Uživao sam šećući obalom Rajne i promatrajući velike teglenice koje plove ovom velikom riječkom. Naravno, i ovdje smo

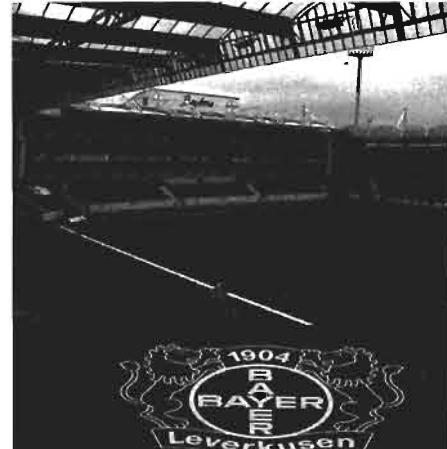
iskoristili priliku i otišli u shopping. Moram priznati da sam se vratio u Zagreb s puno više stvari, ali i sa puno manje novaca.

Završni dio WJT-a bila je misa s papom na Marienfeldu - velikoj livadi pokraj Kölna. Do Marienfelda smo pješačili nekoliko sati, a nakon toga je uslijedilo spavanje na otvorenom, u vrećama za spavanje. Noć je bila hladna i nisam se baš uspio naspavati. Oko podneva počela je misa koju je predvodio papa Benedikt XVI. Nažalost papu nisam video jer smo bili poprilično udaljeni od njega, a na misi je bilo više od milijun ljudi. Nakon misi krenuli smo prema Zagrebu u koji smo stigli nakon 15 sati vožnje.

Moram priznati da mi se u početku i nije išlo na ovo putovanje, a danas mi je žao što je sve završilo. Sljedeći veliki događaj koji će se održati u Njemačkoj je Svjetsko nogometno prvenstvo 2006., nadam se da će naši «Vatrene» biti uspješni i da će ponovno proslaviti naše boje u svijetu...

Stadion Bayer-a iz Leverkusena

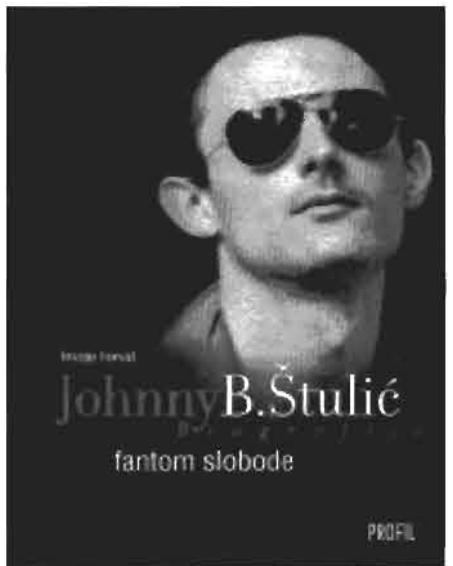

Mi i Brazilci nekoliko sati prije utakmice Hrvatska-Brazil

Hoće li Severina "Čekajući svog čovika" dočekati Ignjata Glembaya u ulozi barunice Castelli?

Koliko ima "prave istine" u prvoj biografiji najkarizmatičnije osobe hrvatskog rocka?

Pogledajte osmu ekranizaciju Dickensova "Olivera Twista" i zaključite sami koja je najbolja.

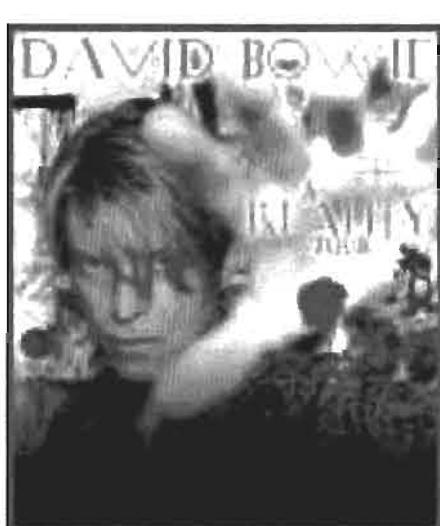
Započela je gradnja novog multiplex-a u Novom Zagrebu. Kada bi ovo trebalo biti dovršeno?

Metro u Zagrebu? Pusti snovi ili realnost?

A Dinamov stadion? Možda kad ponovno Niko Kranjčar zaigra na njemu?

Rocker David Bowie želi ponovno glumiti; pregovara o ulozi Nikole Tesle u trileru "The Prestige" u režiji Christophera Nolana.

Marko Grbić, 2. d

Rezervirajte na vrijeme svoj broj školskog lista RUĐER info i već sada razmišljajte o četvrtom broju.

impressum

glavna urednica: vesna hrđok, prof. a.k.a. black devil
zamjenik glavne urednice: marko grbić a.k.a. maggot
izvršni urednik: tin matuka a.k.a. shifty
art design: ines anić a.k.a. wataru
lektorica: vesna hrđok, prof.
uredništvo:
mihal jacić a.k.a. xander
mišo paunović a.k.a. pasidaips
tomislav talijić a.k.a. tonino
miroslav bosnar a.k.a. zhoggy
fotografi: pasidaips & co.

suradnici:
nada rapp, prof.
marija sučić, prof.
ognjen čučković, ing.
danijel žgela
mihael kovač
daniel gregurić
adresa: tehnička škola ruđera boškovića,
zagreb, getaldićeva 4
telefon: 01/2371-061
e-mail: tsrb@tsrb.hr

grafička obrada: ruđer info
izdavač: tsrb
tisk: heliodor d.o.o., split
naklada: 1500 primjeraka

ČESTIT BOŽIĆ I USPJEŠNU NOVU
2006. GODINU ŽELI VAM RUĐERinfo

